Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 226 (476) ◆ Четвер, 26 листопада 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

СЬОГОДНІ РОЗПОЧИНАЄ РОБОТУ НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ «АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ТЕРИТОРІЯМИ В УКРАЇНІ».

В ній беруть участь голови обласних, районних, міських і селищних Рад, представники Президента усіх рівнів, науковці, фахівці з ближнього зарубіжжя і Західної Європи, представники партій і громадських організацій.

Заплановано доповіді Президента України Л. Кравчука і Голови Верховної Ради України І. Плюща.

ЗУСТРІЧ З ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ

П'ять тисяч військовослужбовців стоять у черзі на одержання квартир із столичною пропискою. З них не більше 600 зможуть справити новосілля до кінця року. Інші ще довгі роки тулитимуться по чужих кутках. І, як вважають самі безквартирні, не стільки через нестачу державних коштів, скільки через правове безмежжя в галузі будівництва і розподілу житла.

Соціальна захищеність воїнів та їхніх сімей стала основною темою зустрічі Президента України Леоніда Кравчука, яка відбулася з представниками київського об'єднання безквартирних військовослужбовців.

Відбулась довірча розмова, в якій взяли участь міністр оборони України генерал-полковник Костянтин Морозов, представник Президента в Києві Іван Салій, голова Спілки офіцерів України полковник Григорій Омельченко. Леонід Кравчук із розумінням поставився до проблем захисників незалежної України.

НЕ НА МОЛОЧНИХ БЕРЕГАХ

На бочках, у які зливають перероблене молоко, сніг тане, бо молоко тепле. Проте на цих, що на знімку,— ні, бо бочки порожні. А корова, можливо, зараз реве у стійлі голодна. За 10 місяців цього року вона подарувала людям 1959 кілограмів молока, це на 438 кілограмів менше, ніж за такий самий період торік. Це багато настільки, що простоюють молокозаводи, черги з порожніми бідончиками біля дверей магазинів. Погано, що ціни незабаром мають підскочити, але зовсім кепсько, якщо не стане за що платити. Не на молочних берегах стоїть наша держава.

Сергій ВУСАТИЙ.

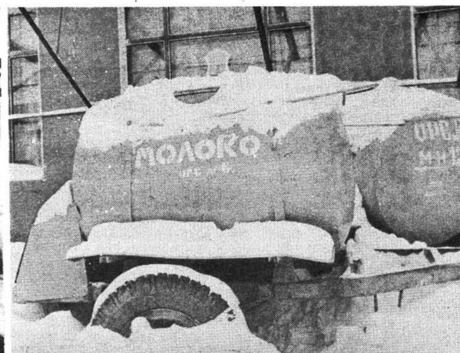

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Експрес-інформація

ТАБІР ІДЕ В НЕБО

Військовий вертоліт, який порушив повітряний рубіж України, прикордонники виявили першими. Як з'ясувалося згодом, повідомляє прес-служба Прикордонних військ України, він стартував з території Львівської області з досі небаченим за масовістю «десантом» порушників держкордону. На борту «Мі-8» перебували 29 громадян країн Південно-Східної Азії, яких доморослі рейнджери зобов'язались нелегально доставити в Республіку Польща. Звичайно, не безплатно: невелика подорож через українсько-польський повітряний кордон обійшлася кожному з «десантників» у півтори тисячі доларів США.

Польські прикордонники відразу ж після приземлення затримали непрохалих гостей. А екіпаж вертольота-порушника, продемонструвавши високу льотну майстерність, узяв зворотний курс. Компетентні органи України ведуть зараз розслідування по встановленню організаторів злочину і осіб, причетних до нього.

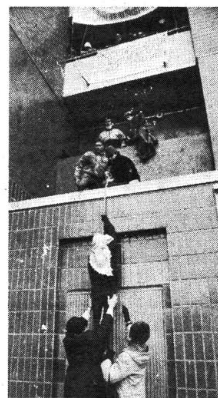
КРИГА СКРЕСЛА

Резолюцію «Необхідність припинення економічної, торговельної і фінансової блокади, введеної США проти Куби» прийняла Генеральна Асамблея ООН. Представлений Кубою проект документа був схвалений 53-ма голосами. Представники 71-ї країни при голосуванні утрималися і три виступили проти (США, Ізраїль, Румунія). Генеральна Асамблея звернулася з проханням до генерального секретаря ООН Б. Галі підготувати доповідь про здійснення цієї резолюції.

Продиктовано в номер

БУДЕМО СТОЯТИ ДО ОСТАННЬОГО. ЗА ЩО?

Одна з багатоповерхових новобудов, що в Старонаводницькій балці в Печерському районі столиці, нині нагадує фортецю в облозі: забарикадований вхід, кордони міліції навколо. Позавчора сюди було підтягнуто сили ЗМОПу, пожежні і санітарні машини. Прибули навіть електрозварники. З балконів будинку звисають полотнища з написами: «Стоятимемо до останнього», «Іде війна афганська з «царським селом».

Що тут за війна? Історія ця почалася кілька років тому, коли колишній ЦК Компартії України і Рада Міністрів республіки, підхльостувані наростаючим поширенням гласності з приводу привілеїв партійної і державної номенклатури, кинули страждеиним шубу з панського плеча: в 6 з 11 будинків, що споруджувались в цьому престижному районі міста, який кияни називають «царським селом», квартири мали одержати сім'ї загиблих

(Закінчення на 4-й стор.).

ЗАТРИМАНО АВТОМАТНИКА

23 листопада о 19.40 до Сімферопольського цирку під'їхало кілька машин, з них вийшли молодики і взялися перераховувати гроші, настільки великі, що на це звернув увагу міліцейський патруль. Хлопці кинулись тікати. Одного затримали. У нього в сумці був автомат Калашникова з двома магазинами.

Олександр ПІЛАТ.

Читайте в номері

7

ЖЕБРАКИ ОСТАННЬОГО ПРИЗОВУ

Урочисті збори з нагоди 48-ї річниці і з'їзду Народних комітетів Закарпатської України відбулися 24 листопада в Мукачевому. У них взяли участь колишні делегати з'їзду, вчені, представники громадськості області. Перший з'їзд Народних комітетів, скликаний 26 листопада 1944 року в мукачівському кінотеатрі, що нині називається «Перемога», проголосив маніфест про возз'єднання Закарпаття з Україною. Збулась заповітна мрія верховинців, які завжди поглядали на Схід з надією, що скинуть колись ярмо багатовікового іноземного поневолення і поєднаються з однокровними братами з-за гір.

З НАГОДИ ПЕРШОЇ РІЧНИЦІ

Прес-конференція, яку дав вчора Голова Верховної Ради України І. Плющ, була присвячена відзначенню першої річниці з дня проведення референдуму 1 грудня про незалежність України.

Пафосу ні у запитаннях журналістів, ні у відповідях І. Плюща не відчувалось. Усіх турбувало одне: як вивести Україну з кризи? Про шляхи свого бачення розв'язання проблем у цьому розповів Голова Верховної Ради України І. Плющ та відповів на численні запитання журналістів.

ТО ЧИ ВІДДАЄМО МОСКВІ УКРАЇНСЬКУ ЧАСТКУ?

Таке запитання, мабуть, виникло у багатьох громадян нашої держави після того, як західні радіостанції та російська преса оголосили: Україна нарешті «здалася», погодившись на переговорах у Москві віддати Російській Федерації свою частку зовнішнього боргу колишнього СРСР.

Втім, за нашою власною інформацією, отриманою вчора з компетентних українських джерел, повідомлення ці, м'яко кажучи, необ'єктивні. Дійсно, у російській столиці 23 листопада підписано протокол про передачу до 31 грудня нинішнього року Росії права на **управління** усім зовнішнім боргом і фінансовими активами Союзу, що розпався. Отже, йдеться не про передачу боргів чи активів, а лише про управління. Причому тимчасове. А зроблено це на прохання російської сторони напередодні чергового засідання так званого «Паризького клубу» західних країн-кредиторів. Маючи такі повноваження, Росії буде багато легше домовлятися про значне зменшення й відстрочку виплат.

Що ж матиме від цього Україна? Ну, по-перше, відстрочка і нам не завадить, враховуючи кризовий стан української економіки. А по-друге, і це чи не найважливіше, розблоковано іще одну проблему. Незважаючи на домовленості в Дагомисі та Ялті, Росія ну ніяк не бажала надати нам вичерпні дані про активи й пасиви, рух капіталів, а також колишнє радянське майно за кордоном. Нині ж, підписавши протокол, наші партнери по переговорах зобов'язалися (цитую): «З моменту його підписання надати Україні повну офіційну інформацію про всі активи та боргові зобов'язання колишнього СРСР, а також про їх рух, починаючи з 1 грудня 1991 року». Таким чином українська делегація, якщо всі дані їй будуть передані, зможе нормально вести переговори та укласти до 31 грудня справедливий міждержавний договір з Росією щодо усіх питань правонаступництва. Російська сторона, до речі, зобов'язалася укласти його до цієї дати.

А якщо Росія не надасть цієї інформації та не піде на укладання зазначеного договору? Тоді, записано в протоколі, Україна має право розірвати його, зупинивши тимчасове право Росії на управління зовнішнім боргом.

Отож, як бачимо, ніхто нашої частки не передавав, та й не міг передати. Бо питання це належить виключно до компетенції Верховної Ради України.

Ігор ГРУШКО.

Валерій ПУСТОВОЙТЕНКО: «У КОЖНОЇ ВЛАСНОСТІ МАЄ БУТИ СВІЙ ГОСПОДАР»

Чи не найактуальніша проблема внутрішнього життя України сьогодні — це функціонування місцевих органів самоврядування, взаємовідносини їх з центральною владою, забезпечення власною матеріальною базою.

З головою Дніпропетровських міськради і міськвиконкому, народним депутатом України Валерієм Пустовойтенком розмова почалася про суто міські проблеми, але, як завжди, звелася до глобальних проблем.

— Як стало відомо, ви нещодавно повернулися з Ізраїлю, де підписали кілька важливих для Дніпропетровська документів. Про що вони?

— Перш за все хочу сказати, що Дніпропетровськ довго був закритим містом. Закритим як для виїзду наших фахівців за кордон, так і для в'їзду іноземців, які хотіли б відвідати нас, ознайомитися з історією міста, культурою, традиціями тощо. Коли нас «відкрили», то ми довго шукали містопобратим, зверталися до європейських країн, але нічого не виходило і для нашого міста з населенням мільйон триста тисяч партнера довго не знаходилося.

Нарешті ми одержали запрошення мера ізраїльського міста Герцлії відвідати і місто, і країну. На початку листопада цього року я відвідав Тель-Авів, Єрусалим, Герцлію, мав зустріч з бізнесменами, з найбагатшими людьми Ізраїлю, з Президентом Ізраїлю Герцогом і підписав з мером Герцлії угоду про побратимство двох наших міст.

Поряд з культурними, спортивними та іншими зв'язками нас цікавить також досвід зовнішньоекономічної діяльності. Нам треба цьому ще вчитися, а також залучити в промисловість Дніпропетровська іноземні інвестиції. В комунальне господарство, в переробну, харчову промисловість. Візит був надзвичайно вдалим. Зустрічався я й з дніпропетровчанами, десять тисяч яких виїхало до Ізраїлю тільки за останні три роки.

Остаточно підписані документи наберуть чинності після розгляду й схвалення нашою міськрадою і міськвиконкомом та мерією Герцлії. До речі, в міськраді цього міста всього вісімнадцять чоловік, до чого й нам треба прагнути. Вони запевнили мене, що проблем зі схваленням документів не буде.

— Коли ми вже заговорили про вдале налагодження двосторонніх міжміських зв'язків, то дозвольте запитати вашої думки про місцеву владу в Україні. Адже сьогодні в нас тут є певна неузгодженість: у містах базового рівня є Рада народних депутатів і її виконком, а на рівні області чи сільського району перетягують ковдру влади Ради і представники Президента...

— Вважаю, що Верховна Рада, приймаючи Закон про Ради та місцеве самоврядування, вчинила дуже добре, коли залишила в містах базового рівня всю повноту влади в руках представницьких органів. У Дніпропетровську, на мій погляд, вдалося об'єднати для спільної роботи представників різних політичних сил і зробити міськраду справді органом у розв'язанні проблем міста.

На мій погляд, майбутні закони України повинні передбачати зосередження влади в одних руках. А оскільки інститут глав президентських адміністрацій вже існує, то закони повинні зробити все, щоб на рівні областей і сільських районів не було незгоди між Радами і представниками Президента.

— А чи підтримуєте ви ідею Л. Кравчука, висловлену в його статті в «Голосі України», про те, щоб всенародно обраним керівникам місцевої виконавчої влади надавати ще й державні повноваження представників Президента?

— Вважаю, що керівника президентської адміністрації не потрібно обирати всенародно. Його треба призначати, бо може вийти так, що всенародно обраного керівника Президент не захоче призначати своїм представником. Президент має добрати свою команду, і повинна бути вертикаль виконавчої влади. Я переконаний, що і в містах базового рівня керівники виконавчої влади перейдуть до загальної її структури.

— А яким чином тоді уникнути протистояння між Радами і виконавчою адміністрацією?

— У майбутніх законах чітко визначити повноваження обласної чи районної Ради і адміністрації. Але я вважаю також, що, незважаючи на делеговані Президентом і Радою функції, керівник президентської адміністрації повинен звітувати перед Радою. Сьогодні цього, на жаль, нема і виходить, що представник Президента нібито винний за Раду, тоді як за чинною Конституцією Рада має більше влади.

— Сьогодні триває й дискусія про те, якій бути Україні за територіально-адміністративним устроєм: федеративною чи унітарною. Ваше ставлення до можливості федералізації України?

— Я взагалі до будь-якого переділу ставлюся різко негативно. А коли ми сьогодні втягнемося у федеративний переустрій України, то, на мій погляд, внесемо в наше життя і міжнаціональні суперечки, і додаткову боротьбу за владу, і боротьбу за межі територій. Вважаю, що нинішній устрій України має зберегтися. Бо коли два господарі сперечаються за межу на городі, то їх ніхто не може примирити — ні суд, ні судовий виконавець, ні прокурор, доки хтось із них не помре або доки вони не домовляться між собою залишити все, як є.

Нам треба зробити інше — адміністрація регіонів повинна поділити власність і займатися нею в межах своїх повноважень. У кожної власності має бути свій господар. У державної власності — Кабінет міністрів, в обласної — адміністрація області, в комунальної власності міст — влада міста. А ми сьогодні знову повертаємося до того, що всі повинні всім і займатися. Це неможливо зробити, бо дуже вже великі обсяги роботи, а коштів на них не вистачає. Не треба нам розповідати, як чистити каналізацію, косити траву чи ремонтувати дороги. Ми самі це вміємо робити, тільки дайте нам кошти.

— У цьому контексті таке запитання: як повинен формуватися бюджет в Україні?

— Вважаю, що тільки знизу. Це моє принципове переконання. Ми на місцях все одно не зможемо освоїти більше коштів, ніж нам потрібно для конкретної роботи, навіть, коли цього захочемо. Не зможу я сплачувати, наприклад, зарплату своїм бюджетникам більшу, ніж це передбачено законом.

— Тобто ви за чіткі норми відрахування до бюджету знизу догори?

— Звичайно. Наведу такий приклад: у фонд ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС підприємства Дніпропетровська перерахували мільярд триста п'ятдесят мільйонів карбованців, а мені в місті треба побудувати житло для тридцяти семи інвалідів-чорнобильців. На це потрібно шістдесят мільйонів карбованців. Я обійшов усі інстанції за цими грошима, кілька разів виступав на сесії Верховної Ради, але грошей так і не одержав. А мені ж не треба більше, я повинен віддати борг цим людям, і все. Або взяти дороги. Невже ми без участі держави не розуміємо, що самі повинні ремонтувати внутріквартальні дороги, під'їзди до шкіл, дитсадків тощо. Це наша комунальна власність, але ми не маємо коштів на ремонт. Те ж саме виходить і з під'їзними дорогами до вокзалів, річкових портів, аеропортів. Ми розуміємо, що це об'єкти республіканського підпорядкування, але в держави не вистачає ні можливості, ні відповідних потужностей. То дайте нам кошти, і ми справимося з цією проблемою. Змогли б ми на місцях і покращити соціальний захист населення, щоб не ходили люди під стіни Верховної Ради. Тому я й переконаний, що бюджет має формуватися тільки знизу.

— Дякую.

Вів бесіду Володимир СКАЧКО, спеціальний кореспондент «Голосу України».

З пошти

НЕМОЖЛИВОГО БУТИ НЕ МОЖЕ

Складається таке враження, що деякі наші політики, промисловці, економісти знають одне-єдине слово — «неможливо». І вони намагаються будувати нову Україну? Нам, простим трудівникам, ніхто не пояснить, як і що треба нині робити. Лише втовкмачують, що потрібно краще та добросовісніше працювати. Але я ж не можу сьогодні добросовісно копати яму, завтра добросовісно її закидати, а на третій день ще з більшою добросовісністю розпочинати цю роботу спочатку.

На мою думку, будуючи нову могутню державу, потрібно знати відповіді на такі запитання: по-перше, які заводи й фабрики в Україні потрібно збудувати; по-друге, які з нині діючих перепрофілювати або реконструювати; по-третє, які підприємства взагалі ліквідувати.

Відповівши на них, можна й приступати до роботи. А коли наші «міністерські дяді» неспроможні працювати головою так само вдало, як, вибачте, язиками, то нехай тоді йдуть працювати руками. І взагалі, таких керівників та спеціалістів, що спочатку кажуть «неможливо», а лише потім починають розмірковувати, чому саме, потрібно гнати геть.

Г. МАТКОВСЬКИЙ.

Сколе Львівської області.

ДО ЯКОГО СУСПІЛЬСТВА ЙДЕМО?

За твердими голосами державних мужів, за мудрими тезами провідних економістів, за кокетливими коментарями телеведучих і за бадьорими газетними статейками раптом відчуваєш порожнечу. Навіщо все це? Буде нова економіка, у крамницях з'явиться все, що душа бажає, і за «людськими» цінами. Але коли це буде і чи буде взагалі? Політики обіцяють нам нове життя. Але якщо облишити ковбасу та відеомагнітофони, які чомусь стали нині мірилом кращого життя, якщо говорити про більш високі матерії, то до якого суспільства ми повинні прийти? Яка ідея має запанувати? Політики скаржаться на пасивність народу. Дійсно, народ уже не вірить нікому і ні в що. Занадто довго його вводили в оману. Згадаймо, скільки законів прийняла Верховна Рада, а чи діють вони нині? Гортав якось річну підшивку газет — скільки там марних обіцянок: і ціни підвищувати у два чи три рази, і економічне становище покращиться наприкінці року... Покращилося — стоїмо з простягнутою рукою! І ніхто не поспішає до неї щось покласти. Я ж особисто переконаний в тім, що ми й самі можемо змінити все на краще. Треба лише заінтересувати людей у добрій роботі. Працювати до сьомого поту, тоді й добре житимемо. А нині вся Україна вдарилася у спекуляцію, себто вільну торгівлю. Нам втовкмачують, що це — ринок. Ні! Ринком у нас ще й не пахло. Це звичайнісінька безладдя. І демократія у нас якась незвична. Чомусь асоціюється вона із вседозволеністю, розгулом злочинності, розбещеністю та невпевненістю у завтрашньому дні. Але найстрашніше, на мою думку, те, що ніхто не знає, куди ми ідемо і коли побачимо світло в кінці тунелю.

Микола ПОПКОВ.

Рідзвянка Новомиколаївського району Запорізької області.

Точка зору

Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ

СЛОВО ПРО РЕФОРМУ ТА РЕФОРМАТОРІВ

ДЕЯКІ МІРКУВАННЯ ПРО НАМІРИ Й ДІЇ НОВОГО КАБІНЕТУ

Олександр Сергійович ЄМЕЛЬЯНОВ, народний депутат України, радник Президента України. Автор циклу статей у нашій газеті з питань економічної реформи. Ще два роки тому виступив у парламенті, а тоді на сторінках нашої газети з обгрунтуванням необхідності виходу з рублевого простору і створення української фінансової системи. Був безпосереднім керівником розробки Основ національної економічної політики.

ПОПЕРЕДНІЙ уряд України можна охарактеризувати як уряд красивих слів і безлічі програм, котрі залишались або на вустах, або на папері. Промовам і програмам, попервах дуже хорошим, аплодував парламент і вірив народ.

Згадаймо першу програму 1990 року. Програму до ринку. У ній було закладено величезну кількість хороших ідей, що вимагали розробки механізмів їх впровадження. Або програму надзвичайних заходів зі стабілізації економіки 1991 року — дуже конкретну. Її гідно оцінили за кордоном і навіть частково запозичила Росія та Молдова. Під цю програму було створено конкретний план заходів, встановлено строки, виконання кожного з розділів поклали на відповідного державного міністра.

Але, як виявилось, це був період «скиртування» хороших і не дуже хороших паперів. Вони не спрацьовували. Якась зла сила блокувала їх виконання. До цієї сили можна насамперед віднести небажання членів попереднього уряду проводити реформи.

У березні цього року така нелюба окремим народним депутатам України Державна дума розробила Основи національної економічної політики. Цей документ, що його подав до парламенту Голова Думи — Президент України, отримав повну підтримку депутатів. Основи національної економічної політики підтримали практично в усьому світі як першу комплексну президентську програму створення незалежної української економіки. Президент видав спеціальне розпорядження, яке, по суті, являло собою розгорнуту програму втілення в життя Основ, з конкретними дорученнями Кабінетові міністрів. Однак практично ці документи, спрямовані на реформи, спіткала та сама доля, що й попередні.

Уряд того часу сконцентрував свої зусилля в основному на створенні нових паперів та обгрунтуванні неможливості реалізації рішень Верховної Ради і Президента. Саме в цих суперечках і проходила практична діяльність виконавчої влади останнім часом.

Тепер хочу сказати про новий уряд. З величезним задоволенням підкреслю, що Л. Кучма почав свою роботу з конкретних дій по реалізації Основ національної економічної політики.

Буквально через кілька днів, ще не виголосивши програмних промов і не написавши чергових програмних паперів, уряд Л. Кучми, попри залякування й протидію Національного банку України в особі В. Гетьмана та інших ортодоксально мислячих керівників, здійснив вихід з єдиного рублевого простору, цим самим почавши проведення грошової реформи. Сама ця дія є головною умовою втілення в життя Основ національної економічної політики. Адже тільки вихід з єдиного рублевого простору може гарантувати проведення власних українських економічних та соціальних реформ.

Ставлячись з величезною повагою до Л. Кучми та інших реформаторів, хочу тут же відзначити, що уряд з перших кроків грамотно й обгрунтовано підкреслює: саме вихід з рублевого простору є реальною основою зміцнення цивілізованих економічних взаємовідносин з Росією та іншими державами зони дії рубля.

Разом з тим хочу сказати, що «завдяки» діям колишнього тандему уряд — Національний банк упущено дорогоцінний час. Адже за цей самий час зроблено і величезну кредитну емісію, і підвищено ціни на вугілля, і через ці безграмотні дії підвищено заробітну плату (з одночасним зниженням життєвого рівня населення) та інші «заходи» з індексації основних і оборотних коштів, статутних фондів банків тощо. І те, що нині курс нашої грошової одиниці знизився майже на 25 відсотків, є наслідком втрати дуже дорогого для нашої держави часу, за що вже доводиться розплачуватися існуючим зниженням курсу нашої грошової одиниці щодо рубля.

Усе це разом з імпортом інфляції створило катастрофічну ситуацію в Україні. Про це дуже кваліфіковано доповів сесії Верховної Ради віце-прем'єр-міністр економіки Віктор Пинзеник.

І ще раз хочу підкреслити, що новий уряд почав з рішучих дій, спрямованих на практичне втілення в життя конкретних антиінфляційних заходів, використовуючи при цьому все розумне, що було наробленe раніше і Комісією Верховної Ради України з питань економічної реформи, і Думою, і багатьма професійними групами з «Нової України», Руху та інших політичних структур. Саме в цьому проявилася сутність дій уряду національної довіри.

Особливо вселяє оптимізм те, що головні дії уряду спрямовані передусім на реформи в макроекономіці та фінансах. Команда економістів-однодумців, котру разом з Прем'єр-міністром очолює Віктор Пинзеник, мабуть, добре пам'ятає формулу великого економіста-декабриста Миколи Тургенева, основоположника фінансово-економічної науки в Росії. Він писав, що грунтовне знання економіки є обов'язком тих, хто керує державою: можна сміливо сказати, що всякий уряд і всякі державні мужі, які не розумітимуть правил цієї науки або зневажатимуть її, неминуче приречені на загибель від фінансів. У нашій молодій державі цей прогноз справджувався вже двічі.

Саме виходячи з цієї формули, як мені уявляється, було вибудовано програму доповідь Прем'єр-міністра. І я категорично не згодний з висловлюваннями декотрих діячів про те, що нібито програми в уряду нема. У самій доповіді Леоніда Кучми на сесії міститься 22 принципово нових реформістських положення. А те, що ці положення ще не оформлені в палітурки з золотим тисненням, з розділами й пунктами, але при цьому уряд уже їх реалізує, відношу до позитивних моментів. Палітурки, розділи й пункти будуть найближчим часом. Не в них справа.

Особливо вражає в програмі яскраво виражена позиція на всебічний розвиток підприємництва. І те, що уряд має намір активно впливати на формування недержавного сектора економіки через його державну підтримку, слід розглядати як серйозний крок до стабілізації економіки.

Всілякої підтримки заслуговує також принципово нова позиція побудови кредитних, зовнішньоекономічних, валютних, податкових та інших економічних відносин держави з суб'єктами господарювання різних форм власності.

Разом з тим хотів би застерегти нинішній уряд від головної помилки його попередників. Неприпустимо, щоб будь-який чиновник міг трактувати вплив держави як пряме командування товаровиробником. Особливо тоді, коли йдеться про розпорядження результатами праці, розподіл не замовленої і не оплаченої державою продукції, безпосереднє керування ціноутворенням, зовнішньоекономічною діяльністю та іншими господарсько-економічними функціями.

Мені видається невиправданим у зв'язку з цим збереження такого антиринкового центру, як Комітет з матеріально-технічних ресурсів, бо його головною функцією не може бути що-небудь інше, крім адміністративного розподілу ресурсів. Він об'єктивно протидіятиме тій ринковій інфраструктурі, що вже є. Комітет прагне зберегти за собою пряме командування регіональними та галузевими госпрозрахунковими постачально-збутовими структурами. А функції ж формування державного замовлення та його розміщення з товаровиробників вже покладені на Міністерство економіки.

Тепер про державне регулювання цін. Багато економістів і депутатів вимагають уведення фіксованих державних цін на ту чи іншу продукцію. Мабуть, без цього не обійтись, але говорячи про тверді державні ціни, ми не повинні забувати, що будь-яка така ціна обов'язково пов'язана з дотацією. Адже коли ми купуємо ресурси, оплачуючи працю з урахуванням інфляції, то неминуче зростають витрати виробництва на випуск будь-якої продукції, і з фіксованими цінами також. Тому, стабілізуючи ціни на будь-яку продукцію, необхідно водночас розв'язувати питання про джерела дотації на неї. Взагалі гадаю, що одним з елементів програми уряду повинна бути відпрацьована дотаційна політика.

Тут хотілося б відзначити й таку обставину. Адже джерелом дотацій до фіксованих цін, строго кажучи, буде збільшення податкових доходів бюджету за рахунок зростання нерегульованих державою цін. Бо дотації на фіксацію цін більше взяти нізвідки. Саме такої помилки припустився попередній уряд насамперед щодо продукції агропромислового сектора.

Правильна теза звучала й тоді, коли йшлося про те, що забезпечувати доходи працівників сфери виробництва (товаровиробників) з урахуванням нового розміру мінімальної зарплати має не держава, не бюджет а вони самі. Це аксіома. Однак швидке реальне збільшення заробітку практично досягатиметься передусім за рахунок зростання цін на продукцію. У зв'язку з цим думаю, що цей чинник обов'язково має бути врахований, коли готуватимуть механізм регулювання грошових доходів населення і розроблятимуть антиінфляційні заходи.

Дуже хочеться сподіватися, що в програмі будуть відображені заходи з розвитку самостійних підприємницьких структур, які сприятимуть забезпеченню України паливними ресурсами, лісом, кольоровими металами та іншими видами продукції. Вважаю, що тільки за сприяння таким структурам і зняття обмежень з їхньої діяльності можна реально вийти з кризи. В цьому питанні повинна бути абсолютно чітка позиція і Національного банку щодо забезпечення розрахунків з постачальниками. Не думаю, що централізацією і спробою управління такою діяльністю з центру можна розв'язати всі проблеми.

Виходячи з програмної промови прем'єра, можна припускати намір дійово підтримувати підприємців. Та при цьому необхідно забезпечити чіткий контроль за діями чиновників, щоб ця підтримка не обернулась додатковими рогатками та джерелами формування державного рекету.

Було б доцільно, щоб держава підтримувала підприємницькі структури безпосередньо через незалежні недержавні структури, не створюючи для цього додаткових державних організацій. На аналогічні структури можна було б спертися, надаючи кредити та ліцензуючи діяльність недержавного сектора економіки.

Важке життя попереду в нового уряду. І, звичайно, без надзвичайних повноважень вивести країну з надзвичайного становища неможливо. Але додаткові права — це ще не додаткові можливості. І на тернистому шляху команду Л. Кучми чекає серйозна боротьба (так, саме боротьба!) за наші українські реформи.

Будьмо відверті, декотрі високопоставлені чиновники «відкрили тоталізатор» і пропонують битися об заклад: скільки протримається той чи інший реформатор — три місяці чи більше?

Глибоко переконаний, що не звертати уваги на таких «опонентів» не можна, особливо коли вони з держструктур. Таким людям узагалі не повинно бути місця у владних структурах.

Немала роль у залученні прибічників нового курсу, точніше в залученні до його реалізації спеціалістів, учених, депутатів, належить самим реформаторам. Без цього реалізувати хорошу й розумну програму неможливо.

Хочу особливо застерегти нових молодих членів Кабінету. Не допустіть появи в собі «синдрому величі та всезнайства», «синдрому амбіційного менторства». Ця інфекція не повинна проникнути у вас. Державна виконавча влада, (а тепер уже строком на шість місяців частково й законодавча) котру вам довірили, не повинна перетворитися на головний командний пункт, куди тягнуться всі нитки просто... «від верстата». На жаль, деякі симптоми вже з'явилися.

Викликає тривогу, наприклад, активізація діяльності ортодоксів від управління економікою, які намагаються під прапором реформ та посилення державного впливу знову монополізувати зовнішньоекономічну діяльність, повернути міністерствам командні функції тощо. У зв'язку з цим дозволю собі рекомендувати Прем'єрові здійснити нереалізовану ідею й перейменувати міністерства у справах промисловості і т. д. Тобто, по-новому визначити функції міністерств як державних, а не господарських органів.

На завершення хочу підкреслити, що сьогодні Україна має справжній уряд реформ. Компетентному Прем'єр-міністрові вдалося сформувати класну команду однодумців-професіоналів. Упевнений, що саме Л. Кучма є гарантом демократичного й ділового стилю роботи уряду. Йому потрібна повна підтримка народу, депутатського корпусу, громадських організацій та господарських структур, і приватного сектора зокрема. Саме в цьому напрямі повинні працювати всі, хто щиро бажає незалежній Україні зайняти гідне місце в світовому економічному співтоваристві.

Продиктовано в номер

ГВАРДІЙЦІ І ЖАНДАРМЕРІЯ: ВЗАЄМОЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ

24 листопада відбулася зустріч командуючого Національною гвардією України генерал-майора гвардії Володимира Кухарця з послом Франції в Україні паном Югом Перне. В дружній бесіді були обговорені можливості розвитку співробітництва Національної гвардії України і Національної жандармерії Франції. Обидві сторони висловили взаємну зацікавленість у вивченні досвіду діяльності цих збройних формувань, обміні спеціалістами.

В зустрічі взяли участь начальник штабу НГУ генерал-майор гвардії Володимир Мохов і військовий аташе посольства Франції полковник Альбер Муанар.

Володимир КОРКОДИМ.

ГЛЯДАЧ МАЄ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СМАК

У буковинських театралів — свято: щойно у Чернівецькому облдрамтеатрі імені Кобилянської відбулася прем'єра вистави «Служниці» за п'єсою Ж. Жене. А здійснив постановку режисер з Мюнхена Василь Сечин. Річ вийшла складна, авангардистська, але чернівецький глядач довів, що уміє цінувати те, що цінують у Європі. На висоті були й актриси — Алла Наталушко, Людмила Скрипка та Лілія Максименко.

Василь БАБУХ.

ЗАХИЩАТИМУТЬ МОЛОДЬ

Сьогодні у Київському Будинку вчителя відкривається міжнародна науково-практична конференція «Проблеми соціального захисту молоді в умовах зміни суспільно-економічних відносин». Її проводять Комісія Верховної Ради України у справах молоді, Міністерство України у справах молоді і спорту, УкрНДІ проблем молоді, Фонд соціальної адаптації молоді України, Українська асоціація соціальних педагогів і спеціалістів по соціальній роботі. У конференції візьмуть участь представники України, Росії, Білорусі, Молдови, країн Балтії, Швейцарії, Швеції, Німеччини, Чехо-Словаччини, Канади, Польщі, Угорщини. До участі у роботі конференції запрошена велика група керівників комітетів у справах молоді, соціальних служб для молоді, соціальних працівників — педагогів, вихователів, психологів, соціологів і т. п., які безпосередньо займаються проблемами соціального становлення та розвитку молоді, реабілітації її окремих груп.

Завтра учасники конференції зустрінуться на засіданні «круглого столу» з головами Комісій Верховної Ради України у справах сім'ї, материнства і дитинства, з соціальної політики та праці, у справах молоді, керівниками ряду міністерств України.

Власна інформація «ГУ».

УКРАЇНСЬКА В КРИМУ — ПОЗА ЗАКОНОМ

Реалії

Відкрити з нового навчального року бодай одну українську школу в Сімферополі — з такою вимогою звернулися до Президента України, Верховної Ради України та Верховної Ради Республіки Крим учасники установчої конференції Всекримської асоціації освітян «Крим в Україні». На конференції йшлося про жалюгідний стан українського шкільництва в автономній республіці, де на сьогодні українською мовою навчаються лише кілька десятків учнів. А Закон Республіки Крим «Про освіту», запровадивши обов'язкове вивчення російської мови, звів нанівець зусилля тих, хто прагне навчати юних кримчан державною мовою України. Відповідно до цього Закону з 1 вересня 1993 року українська мова та література не будуть обов'язковими предметами у школах півострова. Директор сакської середньої школи № 5 Костянтин Лазурко сказав: «Є держава Україна, і мусять усі вивчати українську мову. Це питання взагалі не повинно стояти — як, звичайно, не обговорюють, чи вивчати французьку мову у школах Франції. Особисто я буду керуватися Законом України і нехтуватиму Закон Республіки Крим, який суперечить українському законодавству».

Як поставляться місцева влада, батьки до нововведення директора, яке він розпочинатиме на свій страх і ризик? До речі, Всекримська асоціація освітян «Крим в Україні» так само збирається боротися на громадських засадах за українську мову, літературу, історію (незабаром за новими підручниками в Криму вивчатиметься лише історія півострова). Такі перші наслідки прийнятого Закону «Про розмежування повноважень між органами державної влади України та Республіки Крим», який віддає начальний процес у Криму на відкуп місцевій адміністрації...

Головою асоціації обрано вчительку Петровської середньої школи Сімферопольського району Галину Бородуліну.

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент «Голосу України».
Республіка Крим.

До речі, як стало відомо редакції, українські школи уже діють у Молдові, Казахстані — там, де живуть українці. І ніхто не збирається закривати російські школи в Україні, оскільки тут мешкають росіяни. Такий собі дивний плюралізм...

БУДЕМО СТОЯТИ ДО ОСТАННЬОГО. ЗА ЩО?

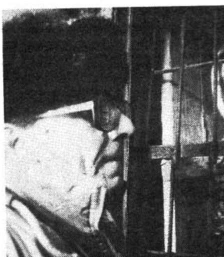
(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

в Афганістані, інваліди ВВВ та «афганці», багатодітні сім'ї. З того часу ніби магнітом притягують вони погляди киян.

Але як не діли, а всім не вистачить. Тим більше, що Київрада останній, шостий, будинок вирішила передати в оренду за валюту іноземним підприємцям.

Як воно було насправді, нині важко сказати, але з певним наміром, видно, хтось пустив чутку, що будинок підготовлено не для іноземців, а для нинішньої державної еліти. І справді, на одну з квартир одержав ордер генерал Мартиросян. І 78 сімей «афганців», учасників Великої Вітчизняної війни, багатодітних сімей поселились в ньому самовільно ще в серпні. Як пізніше з'ясувалось, будинок належить не місту, а Кабінету міністрів.

Незрозуміло, чому прокурор визнав незаконними ці дії лише тепер, незрозуміло, чому за 3 місяці представники влади і самосели не змогли порозумітися. І чому вирішено виселити їх зараз, коли вдарив мороз. Правда, останні до вчорашнього дня відкидали будь-які пропозиції на житло в інших районах міста, не взяли до уваги підписане Прем'єр-міністром України розпорядження про виділення цільовим призначенням 100 мільйонів карбованців на спорудження для них 100-квартирного будинку. Крім того, як стверджує представник самоселів Валерій Скичко, лише кілька сімей за законом можуть претендувати на першочергове одержання житла.

Як би там не було, «війна» триває. За неперевіреними, але достовірними даними в забарикадованому будинку знаходяться озброєні представники однієї з відомих організацій. Самосели по мегафону вимагають зустрічі з Президентом, міліція стереже об'єкт. Учора голова Спілки ветеранів війни в Афганістані Сергій Червонописький, представники Київської міської держадміністрації, а також самосели зустрілися з керуючим справами Кабінету міністрів. Про що домовилися, на час підготовки матеріалу відомо не було. Подробиці ми повідомимо.

Але виникає запитання: чому побутова проблема починає перерастати в політичну?

Валентина ПИСАНСЬКА,
власний кореспондент «Голосу України».

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО, Олександра КЛИМЕНКА.

Таємниці секретних служб

КОМАНДА

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ. Якщо і є якась особлива прикмета у нашого Управління, то це — надійність. За неповний рік свого існування ми склали з честю 265 іспитів по організації безпеки заходів, які проводилися на вищому рівні. У березні судилося «опікати» одразу 14 глав держав і урядів СНД. Після того, як Україну без проблем відвідали високопоставлені зарубіжні, державні і політичні діячі, аналогічні служби західних держав побачили в нашому відомстві гідних партнерів, а Прем'єр-міністр Малруні до того розчулився роботою представників державної охорони, що забажав сфотографуватися разом з ними на згадку. Або ось, прочитайте — рука колишнього Президента США Форда: «Нам було дуже приємно працювати з Вами і працівниками Вашої служби... Ваші працівники продемонстрували високий рівень професійної підготовки...».

Проте надійність, про яку я веду, дістається непросто: іноді доводиться працювати надміру. Інакше не можна у світі, який неспокійний і зараз. Він не дає забути і кінохроніка замахів на Індіру та Раджива Ганді, Р. Рейгана, Д. Шульца, Б. Бхутто, Ф. Міттерана. У цій кінохроніці також зосереджені крихти нашого досвіду. А втім, досвід — він буває різний. У серпні 1991 року до прибуття тодішнього Президента США Буша спільно з американською стороною ми передбачили, здавалось, усе, та тільки-но президентський літак став заходити на посадку, повідомили, що у районі проїзду кортежу виявлено 150-міліметровий снаряд часів Великої Вітчизняної. Десять хвилин знадобилося, щоб спецгрупа знешкодила смертельну знахідку. Тоді нас виручили, на мій погляд, професіоналізм, доведений до автоматизму...

* * *

Знову подумки перепиню розповідь Михайла Гайдука — мені цікаво, що коїть з живою людиною цей «професіоналізм з автоматизмом». Один стриманий полковник Управління розповідав: відпочиваючи влітку біля моря, він повсякчас автоматично фіксував на вулицях водостоки, які б могли зацікавити терориста...

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ. Ви питаєте, чи можна стати співробітником служби охорони за покликанням? Ні, бо ними не народжуються. Вміння стріляти несхибно, працювати руками, ніби сікачем, тримати язика за зубами навіть у колі сім'ї — цього недостатньо. Потрібне неабияке самовладання, аналітичне, стрімке мислення. Під час візиту М. Горбачова і Ф. Міттерана, як завжди, ми «прорахували» їхній маршрут, що називається, до сантиметра, встановили нагляд у найважливіших місцях, пости у районах, де передбачалися зупинки автомобіля. І раптом президентська машина зупиняється посеред мосту Патона, де жвавий багатосторонній рух. Так собі мірклюю, вони вирішили помилуватися берегами Дніпра. Можете собі уявити, що ми відчували. Президенти мимоволі створили надзвичайно складну для охорони ситуацію, довелось негайно ставити додаткових регулювальників... Втім, на цьому стоїть уся наша робота. А водії, які рухалися повз нас, радили дайшникам висилати у Париж квитанцію про сплату штрафу за зупинку у непередбаченому місці.

Психологічна розважливість, холоднокровність — без цих якостей немає і особистого охоронця перших осіб держави. Вони мають право застосовувати зброю за щонайменшого замаху на життя або здоров'я свого об'єкта, виключаючи непорозуміння. Але як цього уникнути, якщо у кишені когрогось, скажімо, із запрошених на прийом гостей ненароком спрацьовує балончик зі сльозоточивим газом?! А з ними зараз просто. Зустрічали ось нещодавно зарубіжну делегацію, то буквально за годину вилучили у наших громадян з десяток таких балончиків, а заразом — ножі, заточки. Така собі мілітаризація на побутовому рівні провокує, звісно. І що характерно: за кордоном тілохранителя розуміють громадяни краще, ніж це у нас. Це не стільки вади виховання, скільки нерозуміння ваги нашої роботи для інтересів держави. Знову ж таки: наші люди п'ють з тієї ж чаші, що й усі: іноді, не маючи даху над головою, часом, ламаючи дорожнечу життя, нестійкий зв'язок, дефіцит палива і таке інше. Тільки не подумайте, що бідкаюсь. Так, до слова прийшлося...

Який дріб'язок я мав на увазі? Готовність ризикувати життям.

* * *

Не знаю чому, але я ще ніде, як оце тут, не відчував, що живу усе-таки в державі, де громадяни про перших осіб країни говорять, вже не соромлячись, від першої особи.

Сергій ВЛАД.

(Закінчення. Початок у номері від 24 листопада).

Бізнес і закон

ПРИЙМАЙТЕ, ЩО ХО... А МИ ПОДИВИМО...

Одне з найбільших у нашій державі підприємств, Акціонерне Товариство «Концерн-Електрон», створене кілька років тому. Десятки підприємств уже є його акціонерами.

Колектив Мукачівського науково-дослідного технологічного інституту «Електрон» також висловив таке бажання, оскільки з моменту заснування працює на львівське підприємство.

Однак протягом року Мукачівський міськвиконком в особі голови пана І. Лукечі перешкоджає втіленню наших намірів, нехтуючи положення Закону «Про підприємства в Україні».

Керівництво інституту змушене було звернутися до міського суду, однак там не допомогли. Надіслали звернення до Президента України. Через деякий час до міськвиконкому надійшов лист з Кабінету мі... панові Луке... пояснено, ... відмови в про... ної реєстра... філіалу АТ ... рон» немає.

Проте, як ... ні там. Від в... духу. Відчува... ренним госп... торії Мукачев... не бажає оп... мови зі звич...

Дивує лиш... які так важ... Верховною ... так легко іг... вінції.

Голов...

Юрист В. ...

Члени тр... тиву: усьо... сів.

Підказуємо адресу

НОВІ ЗУБИ? БЕЗ ПР...

Вже протягом року спеціалісти Київської центральної басейнової стоматологічної поліклініки обслуговують людей на сучасному обладнанні, закупленому у відомої німецької фірми КАВО. Вони освоїли суцільнолите протезування, виготовлення протезів з металокераміки і металопластика. Звичайно, на такі послуги було виділено чималі кошти, в тому числі й валютні.

І хоч поліпшене стоматологічне обслуговування у поліклініках «Укррічфлоту» не виняток, проте йому надається особлива увага. Адже потреба населення у стоматологічній допомозі становить 96 відсотків, а у чергах на протезування ...

Головний ... поліклініки ... Костел... високо... дат медични... Чверть ст... стоматологі... потім у Пол... них інститут... ла пол... но, пер... стоматологі... хворих зуб... силенна бо... новила ко... ми фірма... КАВО, ІВО... «Діна ін... дозволило ... ний заклад... міжнародни... обслуговува...

Приміром ... ІВОКЛЯР ... на забезпеч... ними матер...

А не... кої ... стоматологі... відкрито ... ний центр. ... і дантистів ... вих методи... нологій пр...

Знай на...

ЗАЧА... ЄВ...

В іспансь... завершивс... ний хоро... му взяли ... вів з різни... раїну п... мирська ... пела «Ор... ням Олекс... земляки з ... в двох к... виконання ... рів, де ... фольклор... це). Св... тецтво «... кож у Ф...

В...

Житоми...

И — ПОЗА ЗАКОНОМ

Директор школи вазурко скаУкраїна, і ті україн- тання взастояти — обговорюфранцузь- Франції керуватися нехтуваРеспубліки ечить укдавству». ся місцева ю нововвеяке він свій страх Всекримсьян «Крим о збираєгромадськукраїнську історію ими під-

ручниками в Криму вивчатиметься лише історія півострова). Такі перші наслідки прийнятого Закону «Про розмежування повноважень між органами державної влади України та Республіки Крим», який віддає навчальний процес у Криму на відкуп місцевій адміністрації...

Головою асоціації обрано вчительку Петровської середньої школи Сімферопольського району Галину Бородуліну.

Олександр ПІЛАТ, власний кореспондент «Голосу України».
Республіка Крим.

До речі, як стало відомо редакції, українські школи уже діють у Молдові, Казахстані — там, де живуть українці. І ніхто не збирається закривати російські школи в Україні, оскільки тут мешкають росіяни. Такий собі дивний плюралізм...

ТАННЬОГО. ЗА ЩО?

квартирного як стверсамоселів ише кілька ожуть прерш очергове

ло, «війна» ренимм, але и в забаинку знахоредставники організацій. ор вимагаентом, мі. Учора гоів війни в Червонопи Київської

міської держадміністрації, а також самосели зустрілися з керуючим справами Кабінету міністрів. Про що домовилися, на час підготовки матеріалу відомо не було. Подробиці ми повідомимо.

Але виникає запитання: чому побутова проблема починає переростати в політичну?

Валентина ПИСАНСЬКА, власний кореспондент «Голосу України».

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО, Олександра КЛИМЕНКА.

Бізнес і закон

ПРИЙМАЙТЕ, ЩО ХОЧЕТЕ, А МИ ПОДИВИМОСЬ...

Одне з найбільших у нашій державі підприємств, Акціонерне Товариство «Концерн-Електрон», створене кілька років тому. Десятки підприємств уже є його акціонерами.

Колектив Мукачівського науково-дослідного технологічного інституту «Електрон» також висловив таке бажання, оскільки з моменту заснування працює на львівське підприємство.

Однак протягом року Мукачівський міськвиконком в особі голови пана І. Лукечі перешкоджає втіленню наших намірів, нехтуючи положення Закону «Про підприємства в Україні».

Керівництво інституту змушене було звернутися до міського суду, однак там не допомогли. Надіслали звернення до Президента України. Через деякий час до міськвиконкому надійшов лист з Кабінету міністрів, в якому панові Лукечі було чітко пояснено, що підстав для відмови в проведенні державної реєстрації інституту як філіалу АТ «Концерн-Електрон» немає.

Проте, як кажуть, віз і нині там. Від влади ні слуху ні духу. Відчуваючи себе суверенним господарем не території Мукачевого, пан Лукечі не бажає опуститися до розмови зі звичайними людьми.

Дивує лише, чому закони, які так важко приймаються Верховною Радою України, так легко ігноруються в провінції.

Голова профкому [illegible] КУРІПІЛЬ.
Юрист В. НОВАКІВСЬКИЙ.
Члени трудового колективу: усього 180 підписів.

Підказуємо адресу

НОВІ ЗУБИ? БЕЗ ПРОБЛЕМ!

Вже протягом року спеціалісти Київської центральної басейнової стоматологічної поліклініки обслуговують людей на сучасному обладнанні, закупленому у відомої німецької фірми КАВО. Вони освоїли суцільнолите протезування, виготовлення протезів з металокераміки і металопластика. Звичайно, на такі послуги було виділено чималі кошти, в тому числі й валютні.

І хоч поліпшене стоматологічне обслуговування у поліклініках «Укррічфлоту» не виняток, проте йому надається особлива увага. Адже потреба населення у стоматологічній допомозі становить 96 відсотків, а у чергах на протезування — тисячі хворих.

Головний лікар басейнової поліклініки Ольга Юліївна Костел[illegible] — спеціаліст високої кваліфікації, кандидат медичних наук, доцент. Чверть століття викладала стоматологію у Харківському, потім у Полтавському медичних інститутах. Коли очолила поліклініку, то, звичайно, перш за все взялася за стоматологію, бо хіба не від хворих зубів у людини силасиленна болячок! Тому й встановила контакти з зарубіжними фірмами — німецькими КАВО, ІВОКЛЯР, індійською «Діна інтернешнель», що дозволило створити медичний заклад нового типу, з міжнародними стандартами обслуговування.

Приміром, з фірмою ІВОКЛЯР укладено договір на забезпечення стоматологічними матеріалами.

А недавно на базі Київської [illegible] басейнової стоматологічної поліклініки відкрито навчально-методичний центр. Тут стоматологів і дантистів навчатимуть нових методик лікування та технологій протезування зубів.

Ніна ЛУГОВА.

КОМАНДА

Бхутто, щій кіноосереджені досвіду. А ін буває 1991 роодішнього А Буша ської столили, здатільки-но так став у, повідопроїзду 150-мічасів Веі Десять ся, щоб ила смерщ нас вилягляд, проденний до

перепиню а Гайдущо коїть цей «проатизмом». полковник ідав: відбіля мотомашинах вор заці-

СОБИ. Ви стати ужби охоням? Ні, джуються. несхибно, ніби сі-

качем, тримати язика за зубами навіть у колі сім'ї — цього недостатньо. Потрібне неабияке самовладання, аналітичне, стрімке мислення. Під час візиту М. Горбачова і Ф. Міттерана, як завжди, ми «прорахували» їхній маршрут, що називається, до сантиметра, встановили нагляд у найвразливіших місцях, пости у районах, де передбачалися зупинки автомобіля. І раптом президентська машина зупиняється посеред мосту Патона, де жвавий багатосторонній рух. Так собі міркую, вони вирішили помилуватися берегами Дніпра. Можете собі уявити, що ми відчували. Президенти мимоволі створили надзвичайно складну для охорони ситуацію, довелось негайно ставити додаткових регулювальників... Втім, на цьому стоїть уся наша робота. А водії, які рухалися повз нас, радили дашниками висилати у Париж квитанцію про сплату штрафу за зупинку у непередбаченому місці.

Психологічна розважливість, холоднокровність — без цих якостей немає і особистого охоронця перших осіб держави. Вони мають право застосовувати зброю за щонайменшого замаху на життя або здоров'я свого об'єкта, виключаючи непорозуміння. Але як цього уникнути, якщо у кишені котрогось, скажімо, із запрошених на прийом гостей ненароком спрацьовує балончик зі сльозоточивим газом?! А з ними зараз просто. Зустрічали ось нещодавно зарубіжну делегацію, то буквально за годину вилучили у наших громадян з десяток таких балончиків, а заразом — ножі, заточки. Така собі мілітаризація на побутовому рівні провокує, звісно. І що характерно: за кордоном тілохранителя розуміють громадяни краще, ніж це у нас. Це не стільки вади виховання, скільки нерозуміння ваги нашої роботи для інтересів держави. Знову ж таки: наші люди п'ють з тієї ж чаші, що й усі: іноді, не маючи даху над головою, часом, палючи дорожнечу життя, нестійкий зв'язок, дефіцит палива і таке інше. Тільки не подумайте, що бідкаюсь. Так, до слова прийшлося...

Який дріб'язок я мав на увазі? Готовність ризикувати життям.

* * *

Не знаю чому, але я ще ніде, як оце тут, не відчував, що живу усе-таки в державі, де громадяни про перших осіб країни говорять, вже не соромлячись, від першої особи.

Сергій ВЛАД.

Знай наших!

ЗАЧАРУВАЛИ ЄВРОПУ

В іспанському місті Толоса завершився XXIV Міжнародний хоровий конкурс, у якому взяли участь 26 колективів з різних країн світу. Україну представляла Житомирська міська хорова капела «Орея» під керуванням Олександра Вацека. Наші земляки з успіхом виступили в двох конкурсах: на краще виконання поліфонічних творів, де посіли 2-е місце, і фольклорних пісень (3-є місце). Своє блискуче мистецтво «Орея» показала також у Франції й Польщі.

Володимир ЛИЗА.
Житомир.

Реформи

УПЕРЕД, АЛЕ...

Лише повне урахування найкращого міжнародного досвіду без шкоди для національної специфіки дозволить КНР здійснити безпрецедентний перехід від командно-адміністративної, планової економіки до цивілізованого ринку. Ці слова належать генеральному секретареві ЦК Комуністичної партії Китаю Цзян Цземіню, який днями побував у промислово-фінансовому центрі країни Шанхаї та виступив перед представниками місцевого партгоспактиву та ділових кіл. Шанхайський візит генсека китайської компартії, безперечно, можна назвати однією з важливих акцій у великій кампанії з поширення ідей останнього, 14-го з'їзду КПК, який проголосив курс на «соціалістичний ринок». Адже такі розвинуті райони, як Шанхайський, мають стати (і практично вже є) центрами економічної реформи.

Втім, пропагуючи нові ідеї, Цзян Цземінь застеріг, що під час їх втілення в життя країна зіткнеться з численними серйозними проблемами, про які Китай раніше не мав уявлення. Правда, лідер комуністів прямо не назвав жодного з можливих випробувань. Але д з них, напевно, можна передерти сьогодні, наприклад, виходячи з дос колишнього СРСР (звичайно, не ві даючи можливості того, що китай специфіка внесе свої корективи). П довсім зазначимо, що, незважаючи н загальну підтримку партійцями но офіційного курсу, певні групи в КПК, сам перед ортодокси, гальмуватимуть снення реформ (усіх прихильників «ї дої партійної руки» за один день не реконаєш і від влади не усунеш). І того, останнім часом з'явилися по вання, що ринок, на який вже сьо припадає половина національного пр кту КНР, з часом майже остаточно глине державний сектор економіки — ловну опору комуністів у цій сфер спільного життя. А відтак недалеко зміни політичного устрою...

І ще один цікавий факт. Цими ді деякі засоби масової інформації, с ливо Гонконгу та Японії, зазнач пожвавлення в Національно-визвол армії Китаю (НВАК). Идеться про

Вісті з діаспори

УКРАЇНЦІ БІЛОРУСІ ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ

Як відомо, в Білорусі, живуть більш як 300 тисяч українців. Для їх об'єднання багато що робить українська громада. А культурно-просвітницьке товариство «Заповіт» уже почало видавати газету рідною мовою.

Нещодавно представники української громади були гостями посла України в Білорусі Володимира Желіби. Зустріч була дуже корисною, адже розмова йшла про шляхи співробітництва, про те, як краще організувати спільну роботу.

— Перш за все треба любити землю Білорусі, куди закинула нас доля, — говорив, зокрема, посол В. Желіба, — трудитися на благо білоруського народу.

На зустрічі порушувалось і питання про заснування товариства дружби України та Білорусі, котре сприяло б кращій взаємодії двох народів, тіснішому культурному та торговельному співробітництву.

Віктор ХОРОШКО.
Мінськ.

У сусідів

ГАРДЕРОБ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Незабаром уся молдовська державтоінспекція одягне знаменті техаські капелюхи. Традиційні кислаті головні убори відтепер стануть невід'ємним атрибутом нової форми дорожньої поліції республіки.

Розроблений місцевими модельєрами гардероб вартових порядку просто шикарний: взимку вони одягатимуться у теплі чорні комбінезони, навесні і восени — шкіряні куртки, а влітку одягнуть елегантні білі сорочки. Як зазначають спеціалісти, незважаючи на те, що форма запозичена у доброго десятка поліцій світу, вона гарна і елегантна. Щоправда, засмучує безліч різної фурнітури, яка робить поліцейських схожими на «металістів» і позбавляє одяг практичності.

Це вже друга спроба одягти молдовську поліцію у щось своє, оригінальне. Перша успішно провалилася, оскільки замовникам не сподобався зимовий варіант обмундирування, що включав кушму (традиційну молдовську шапку із дуже загнутим верхом). Точнісінько такі носять військовослужбовці румунської гвардії, які охороняють президентський палац. «У цій формі на сцені виступати, а не злочинців ловити»,— зробили висновок тоді поліцейські. Новий одяг, скидається на те, до вподоби їм.

Олександр ТХОРОВ.
Кишинів.

Застереження

«ДРУГИЙ КАРАБАХ»

У Баку днями відбулася третя конференція ле тру національної культури «Самур». На ній дел з тривогою говорили про сепаратистську діяльніс гинського товариства — «Садвал».

Нагадаю, що лезгини живуть у трьох північних районах Азербайджану і в південних районах сусіднього Дагестану. Лідери «Садвалу» відкрито висловлюються за необхідність утворення окремої лезгинської держави, розпалюючи таким чином небезпечні сепаратитські настрої. До речі, товариство «Садвал», не отрим су достатньої п сцевого населе єстроване в Мо це дало його «Самуру» приві те, що «Садвал гинів, які його можуть стати впливу на азер дагестанські вла

ПОЕТ, ХУДОЖНИ...

Імена

Нобелівську премію з літератури за 1992 рік ету і драматургу з Тринідаду Дереку Валкотту. Ц удостоєний за поезію великої зображальної сили.

Лауреат народився 1930 року в місті Кастрі н Люсія з групи малих Антільських островів. Зара в Трінідаді й одначасно є професором англійс тонського університету (США), де викладає літе

Крім поезії, Д. Валкотт займається драматургі він заснував на Тринідаді театр, на сцені якого (театр з його ранніх п'єс. Недавно він відвідав Ст ступив у ролі режисера власної п'єси «Останній ставленої на сцені місцевого театру «Драмате хоплюється живописом, про що, правда, мало х

Фото ІТ...

Подр...

З ДИРЕКТОР...

Продовжує свою роботу 16-та сесія Верховної стану в Ходженті. Сесія відізвала з посади Го Ради, виконуючого обов'язки Президента респу Іскандарова. Перед депутатами виступив екс-пр Набієв. Сесія скасувала його «добровільне зре що написане під загрозою застосування сили. тичну оцінку (нарешті!) діям так званих «предст Душанбе», які безперешкодно вривалися до в палацу, перепиняли на дорозі першу особу су ви і змушували її звільнити крісло.

Правда. Рахмон Набієв недового пробув на старій посаді. Заради спокою в республіці, припинення кровопролиття він тут же знову подав у відставку, тепер уже цілком добровільно. Вона була офіційно прийнята.

Таємним голосуванням («за» — 186, «проти» — 11 з 197 депутатів) новим спікером парламенту обрано Емомалі Рахмонова, що досить пікантно, оскільки лише кілька тижнів тому його обрали головою Кулябського облвиконкому (попередника було застрелено).

Нагадаю, що ку вання — основ ній боротьбі нішнього уряду кочасного голо виконкомі Емол дового працюва радгоспу імені ринського рай

Сесія Верхов няла постанову на Акбара Мір Прем'єр-міністр Парламентарі ставку членів стрів республі їм виконувати

НЕТЕ,
ь...
рів, в якому
було чітко
підстав для
нні держав-
иституту як
онцерн-Елект-

уть, віз і ни-
ні слуху ні
себе суве-
ем на тери-
пан Лукечі
ися до роз-
ми людьми.
ному закони,
приймаються
ою Україні,
ються в про-

кому ГІ
КУРІПЬ.
ВАКІВСЬ-
КИЙ.
ого колек-
80 підпи-

ЛЕМ!
тисячі хворих.
басейнової
га Юліївна
— ст іст
кації, ди-
аук, доцент.
вкладала
Харківському,
кому медич-
Коли очоли-
то, чай-
вз за
хіба не від
людини сила-
Тому й вста-
з зарубіжни-
німецькими
індійською
шнель», що
рити медич-
вого типу, з
стандартами

з фірмою
но договір
стоматологіч-

базі Київсь-
ба вої
поліклініки
льно-методич-
стоматологів
тимуть но-
вання та тех-
ння зубів.
ЛУГОВА.

ВАЛИ
ПУ

місті Толоса
Міжнарод-
нкурс, у яко-
26 колекти-
світу. Ук-
яла Жито-
хорова ка-
рі керуван-
ацека. Наші
в виступили
: на краще
онічних тво-
2-е місце, і
нь (3-є міс-
скуче мис-
показала та-
Польщі.
р ЛИЗА.

Реформи

УПЕРЕД, АЛЕ ОБЕРЕЖНО

Лише повне урахування найкращого міжнародного досвіду без шкоди для національної специфіки дозволить КНР здійснити безпрецедентний перехід від командно-адміністративної, планової економіки до цивілізованого ринку. Ці слова належать генеральному секретареві ЦК Комуністичної партії Китаю Цзян Цземіню, який днями побував у промислово-фінансовому центрі країни Шанхаї та виступив перед представниками місцевого партгоспактиву та ділових кіл. Шанхайський візит генсека китайської компартії, безперечно, можна назвати однією з важливих акцій у великій кампанії з поширення ідей останнього, 14-го з'їзду КПК, який проголосив курс на «соціалістичний ринок». Адже такі розвинуті райони, як Шанхайський, мають стати (і практично вже є) центрами економічної реформи.

Втім, пропагуючи нові ідеї, Цзян Цземінь застеріг, що під час їх втілення в життя країна зіткнеться з численними серйозними проблемами, про які Китай раніше не мав уявлення. Правда, лідер комуністів прямо не назвав жодного з можливих випробувань. Але деякі з них, напевно, можна передректи вже сьогодні, наприклад, виходячи з досвіду колишнього СРСР (звичайно, не відкидаючи можливості того, що китайська специфіка внесе свої корективи). Передовсім зазначимо, що, незважаючи на загальну підтримку партійцями нового офіційного курсу, певні групи в КПК, насамперед ортодокси, гальмуватимуть здійснення реформ (усіх прихильників «твердої партійної руки» за один день не переконаєш і від влади не усунеш). Крім того, останнім часом з'явилися побоювання, що ринок, на який вже сьогодні припадає половина національного продукту КНР, з часом майже остаточно поглине державний сектор економіки — головну опору комуністів у цій сфері суспільного життя. А відтак недалеко й до зміни політичного устрою...

І ще один цікавий факт. Цими днями деякі засоби масової інформації, особливо Гонконгу та Японії, зазначають пожвавлення в Національно-визвольній армії Китаю (НВАК). Йдеться про те, що незабаром частини Пекінського військового округу, в яких мають великий вплив Голова КНР Ян Шанкунь та його брат генерал-полковник Ян Бейбін (до речі, усунуті недавно з постів у Військовій раді ЦК КПК), замінять на підрозділи, вірні патріарху китайських реформ Ден Сяопіну. Річ у тім, що брати Ян, за деякими даними, планували захопити владу після смерті «батька китайської перебудови». Про це свідчить хоча б те, що вони останнім часом значно посилили верхівку армійського командування «своїми людьми», та інше. До того ж, враховуючи, що НВАК нині веде активну економічну діяльність і її підприємства посідають одне з перших у країні місць за валютними доходами, зрозуміло, що керівництво армією — це ключ і до економічної влади. Згідно з повідомленнями японської преси, чистка «проянівських елементів» вже почалася. Але це, напевно, не останній конфлікт у вищих ешелонах влади Китаю.

Олексій ЄВСІКОВ.

Вісті з діаспори

УКРАЇНЦІ БІЛОРУСІ ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ

Як відомо, в Білорусі живуть більш як 300 тисяч українців. Для їх об'єднання багато що робить українська громада. А культурно-просвітницьке товариство «Заповіт» уже почало видавати газету рідною мовою.

Нещодавно представники української громади були гостями посла України в Білорусі Володимира Желіби. Зустріч була дуже корисною, адже розмова йшла про шляхи співробітництва, про те, як краще організувати спільну роботу.

— Перш за все треба любити землю Білорусі, куди закинула нас доля, — говорив, зокрема, посол В. Желіба,— трудитися на благо білоруського народу.

На зустрічі порушувалось і питання про заснування товариства дружби України та Білорусі, котре сприяло б кращій взаємодії двох народів, тіснішому культурному та торговельному співробітництву.

Віктор ХОРОШКО.

Мінськ.

У сусідів

ГАРДЕРОБ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Незабаром уся молдовська державтоінспекція одягне знаменіті техаські капелюхи. Традиційні кислі головні убори віднині стануть невід'ємним атрибутом нової форми дорожньої поліції республіки.

Розроблений місцевими модельєрами гардероб вартових порядку просто шикарний: взимку вони одягатимуться у теплі чорні комбінезони, навесні і восени — шкіряні куртки, а влітку одягнуть елегантні білі сорочки. Як зазначають спеціалісти, незважаючи на те, що форма запозичена у доброго десятка поліцій світу, вона гарна і елегантна. Щоправда, засмучує безліч різної фурнітури, яка робить поліцейських схожими на «металістів» і позбавляє одяг практичності.

Це вже друга спроба одягти молдовську поліцію у щось своє, оригінальне. Перша успішно провалилася, оскільки замовникам не сподобався зимовий варіант обмундирування, що включав кушму (традиційну молдовську шапку із дуже загнутим верхом). Точнісінько такі носять військовослужбовці рум'унської гвардії, які охороняють президентський палац. «У цій формі на сцені виступати, а не злочинців ловити»,— зробили висновок тоді поліцейські. Новий одяг, скидається на те, до вподоби їм.

Олександр ТХОРОВ.

Кишинів.

Застереження

«ДРУГИЙ КАРАБАХ» НІКОМУ НЕ ПОТРІБЕН

У Баку днями відбулася третя конференція лезгинського центру національної культури «Самур». На ній делегати, зокрема, з тривогою говорили про сепаратистську діяльність другого лезгинського товариства — «Садвал».

Нагадаю, що лезгини живуть у трьох північних районах Азербайджану і в південних районах сусіднього Дагестану. Лідери «Садвалу» відкрито висловлюються за необхідність утворення окремої лезгинської держави, розпалюючи таким чином небезпечні сепаратистські настрої. До речі, товариство «Садвал», не отримавши свого часу достатньої підтримки у місцевого населення, було зареєстроване в Москві. Очевидно, це дало його опонентам із «Самуру» привід говорити про те, що «Садвал» і частина лезгинів, які його підтримують, можуть стати інструментом впливу на азербайджанські та дагестанські власті з боку Росії.

Делегати конференції культурного центру «Самур» звернулися до Президента Азербайджану А. Ельчибея з листом, де, зокрема, говориться: «Ми рішуче протестуємо проти дій тих сил, котрі, виступаючи в ролі буцімто піклувальників інтересів лезгинського народу, насправді намагаються створити в республіці нове вогнище напруженості, «другий Карабах».

Ровшан АЛІЄВ.

Баку.

ПОЕТ, ХУДОЖНИК, ДРАМАТУРГ...

Імена

Нобелівську премію з літератури за 1992 рік присуджено поету і драматургу з Тринідаду Дереку Валкотту. Цієї нагороди він удостоєний за поезію великої зображальної сили.

Лауреат народився 1930 року в місті Кастрі на острові Сент-Люсія з групи малих Антільських островів. Зараз він проживає в Тринідаді й одночасно є професором англійської мови Бостонського університету (США), де викладає літературу.

Крім поезії, Д. Валкотт займається драматургією. В 1959 році він заснував на Тринідаді театр, на сцені якого було зіграно багато з його ранніх п'єс. Недавно він відвідав Стокгольм, де виступив у ролі режисера власної п'єси «Останній карнавал», поставленої на сцені місцевого театру «Драматен». Лауреат захоплюється живописом, про що, правда, мало хто знає.

Фото ІТАР—ТАРС.

Подробиці

З ДИРЕКТОРА У СПІКЕРИ

Продовжує свою роботу 16-та сесія Верховної Ради Таджикистану в Ходженті. Сесія відізвала з посади Голову Верховної Ради, виконуючого обов'язки Президента республіки Акбаршо Іскандарова. Перед депутатами виступив екс-президент Рахмон Набієв. Сесія скасувала його «добровільне зречення» як таке, що написане під загрозою застосування сили. Було дано критичну оцінку [нарешті!] діям так званих «представників молоді Душанбе», які безперешкодно вривалися до президентського палацу, перепиняли на дорозі першу особу суверенної держави і змушували її звільнити крісло.

Правда, Рахмон Набієв недовго пробув на старій посаді. Заради спокою в республіці, припинення кровопролиття він тут же знову подав у відставку, тепер уже цілком добровільно. Вона була офіційно прийнята.

Таємним голосуванням («за» — 186, «проти» — 11 з 197 депутатів) новим спікером парламенту обрано Емомалі Рахмонова, що досить пікантно, оскільки лише кілька тижнів тому його обрали головою Кулябського облвиконкому (попередника було застрелено).

Нагадаю, що кулябські формування — основне ядро у збройній боротьбі проти сьогоднішнього уряду. А до короткочасного головування в облвиконкомі Емомалі Рахмонов довго працював директором радгоспу імені Леніна Дангаринського району...

Сесія Верховної Ради прийняла постанову про звільнення Акбара Мірзоєва з посади Прем'єр-міністра Таджикистану. Парламентарії прийняли відставку членів Кабінету міністрів республіки й доручили їм виконувати свої обов'язки до сформування нового уряду. Депутати довго дискутували щодо форми державного керівництва і дійшли рішення тимчасово скасувати президентську форму правління, перетворити Кабінет міністрів у Раду Міністрів з відповідними повноваженнями.

Сесія призначила Прем'єр-міністром Абдумаліка Абдулоджанова, доручила йому сформувати новий уряд. Черговий Прем'єр донедавна був міністром хлібопродуктів, а останні два місяці виконував обов'язки заступника Прем'єр-міністра.

Робота сесії триває. Причому, на думку багатьох оглядачів, вона не обмежиться лише згаданими змінами у верхніх ешелонах влади Таджикистану.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Експрес-інформація

АБИ ПОЛУМ'Я НЕ РОЗГОРІЛОСЯ

Ввести «голубі каски» в Македонію запропонував генеральний секретар ООН Б. Галі. У зверненні до Ради Безпеки ООН він наголосив, що такий захід зможе зупинити розростання конфлікту у екс-СФРЮ на інші Балканські держави. На думку Б. Галі, в Македонію треба надіслати невеликий контингент миротворчих сил.

Тим часом делегація Ради Європи розпочала інспекційну поїздку по таборах для біженців у колишній Югославії.

НЕ БУДЕ МИРУ — ПРИЙДЕ ГОЛОД

«Я готовий піти на будь-який компроміс заради закінчення братовбивчої війни»,— заявив напередодні вчорашньої зустрічі з командирами супротивних таджикистанських угруповань виконуючий обов'язки Президента Таджикистану Е. Рахмонов. На його думку, якщо переговори завершаться безрезультатно, то нинішню сесію Верховної Ради країни можна буде вважати останньою в історії республіканського парламенту. Рахмонов також зазначив, що від цієї зустрічі залежатиме, чи зможе він виконувати президентські обов'язки.

Нині населенню Таджикистану загрожує голод, якщо ворогуючі угруповання не знімуть блокаду основних шляхів сполучення.

КРАЩЕ МЕНШЕ І ПІЗНІШЕ

Зустріч представників західних країн-кредиторів розпочалася в Парижі. Сторони обговорять питання виплати заборгованості колишнього СРСР. За словами радника міністра зовнішньоекономічних відносин Росії Громушкіна, російське керівництво наполягатиме на підписанні угоди про перегляд графіка виплати боргу. Він наголосив, що це б дало змогу виплатити кредиторам у наступному році не 30 мільярдів доларів, а тільки 2,5. Росія також сподівається продовжити строк виплати заборгованості на 15 років.

ОСНОВНІ БАТАЛІЇ ЩЕ ПОПЕРЕДУ

Розпочала роботу сесія сейму Литви — нового парламенту республіки. Очікується, що главою сейму буде обрано лідера Демократичної партії праці Литви А. Бразаускаса. Посаду заступника глави парламенту країни запропоновано зайняти В. Ландсбергісу. Після відкриття першого пленарного засідання парламентарії присягнули на вірність незалежній Литовській державі.

СЛОВО ЗА ООН

Обговорювати питання виведення російських військ з території Прибалтики почала Генеральна Асамблея ООН. Очікується, що на засіданні виступить Прем'єр-міністр Латвії І. Годманіс, який повідомить про позицію трьох прибалтійських держав щодо розв'язання цієї проблеми.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

На валютних ринках

У НАЦІОНАЛЬНОМУ БАНКУ

НАЦІОНАЛЬНИМ БАНКОМ УКРАЇНИ 26 ЛИСТОПАДА 1992 РОКУ ВСТАНОВЛЮЄТЬСЯ КУРС УКРАЇНСЬКОГО КАРБОВАНЦЯ ДО ІНОЗЕМНИХ ВАЛЮТ, НА ЯКІ ПОШИРЮЮТЬСЯ ПРАВИЛА ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ УКРАЇНИ.

1 австралійський долар	446.73
1 австрійський шилінг	58.89
1 англійський фунт стерлінгів	992.07
10 бельгійських франків	199.00
1 німецька марка	409.80
1 голландський гульден	364.20
1 датська крона	107.04
100 італійських лір	47.45
1 канадський долар	510.39
1 норвезька крона	100.97
1 долар США	652.68
1 фінська марка	129.49
1 французький франк	120.95
1 шведська крона	109.04
1 швейцарський франк	455.57
10 японських ієн	803.45
1 екю	803.45
10 іспанських песет	57.17
10 грецьких драхм	32.04
1 ірландський фунт	1089.98
1 ісландська крона	11.03
1 кувейтський динар	2187.99
10 ліванських фунтів	3.37
10 португальських ескудо	46.34
1 сингапурський долар	399.07
10 турецьких лір	0.81
1 естонська крона	51.24
1 долар США по розрахунках із Індією в 1992 році	652.68

НАЦІОНАЛЬНИМ БАНКОМ УКРАЇНИ 25 ЛИСТОПАДА 1992 РОКУ ВСТАНОВЛЮЄТЬСЯ КУРС УКРАЇНСЬКОГО КАРБОВАНЦЯ ДО ВАЛЮТ КРАЇН РУБЛЕВОЇ ЗОНИ

Код рубля	курс купівлі	курс продажу
834 (Білорусь)	1,3500	1,4500
835 (Казахстан)	1,3500	1,4500
826 (Узбекистан)	1,5000	1,6000
837 (Таджикистан)	1,0000	1,1000
838 (Туркменістан)	1,4500	1,5500
839 (Киргизія)	1,1000	1,2000
843 (Молдова)	1,1000	1,2000
844 (В рменія)	0,9000	1,0000
848 (Азербайджан)	1,0000	1,1000
849 (Грузія)	1,0000	1,1000
853 (Латвія)	1,0000	1,1000
854 (Литва)	1,0000	1,1000
858 (Росія)	1,4504	1,5504

ГОЛОВНЕ ВАЛЮТНО-ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ.

Я СПИТАВ СЬОГОДНІ У МІНЯЙЛА

За минулий тиждень курс долара США на чорному ринку зріс більш ніж на сто пунктів, і сьогодні ціна його скупки сягнула 800 купонів, продажу — на 5—10 купонів вище. Під універмагами Києва міняйли хочуть купити долар за 760—770 купонів, проте за таку ціну їм ніхто не продає. Німецька марка відповідно за скупки коштує 500 купонів і за продажу 510—520. За один російський рубель просять 1,60 купона, а продають за 1,55—1,58.

Різкий стрибок курсів валют — це безпосередня реакція на початок грошової реформи в Україні, а що ніхто не знає, за яких умов вона проходитиме і побоюється конфіскаційних методів, як це зробив Ощадбанк із вкладами громадян, перерахувавши їх заощадження за курсом 1 до 1, за офіційного курсу НБУ 1 рубль до 1,4500 українського карбованця, то більшість громадян надалі воліє свої заощадження вкладати у валюту. І таким чином вони вбивають двох зайців: застраховують себе від можливих неприємностей з боку держави і вберігають свої заощадження від інфляції. Бо, скажімо, тиждень тому, купивши долари за курсом 1 до 680 купонів, забажай вони їх сьогодні продати, на кожному доларові матимуть прибутку мінімум сто купонів. Це звичайні, пересічні громадяни. А ті, для кого купівля і продаж валюти стали професією, досить непогано на цьому заробляють на прожиття. Проте, коли вам знадобиться валюта, куди ви підете? Національний банк валюти не продає, комерційні банки лише скуповують, тож держава сама спрямовує нас до міняйлів. Однак цілком можливо, що найближчим часом держава спробує вжити якихось заходів щодо торговців валютою, але вже сьогодні зрозуміло, що будь-які силові методи в цій справі не допоможуть. Валюту продаватимуть і купуватимуть там, де буде вигідно. І доки це буде вигідною справою. Тож цілком очевидно, що на часі прийняття закону «Про валютне регулювання».

У Москві на останніх торгах ММВБ 1 долар США коштував 450 рублів. Щодо попередніх торгів курс піднявся лише на два пункти. На чорному ринку Москви долар США за скупки коштує 440—445 рублів, а за продажу — 450—455 рублів.

Сергій ЛАВРЕНЮК,
спеціальний кореспондент відділу економіки «Голосу України».

У світі

КУРСИ ОСНОВНИХ ІНОЗЕМНИХ ВАЛЮТ ДО ДОЛАРА США

(Дані на початок тижня банківської корпорації «Сітібенк»)

	Курс купівлі	Курс продажу
Канадський долар	1,2725	1,2730
Голландський гульден	1,7680	1,7690
Французький франк	5,1630	5,1650
Німецька марка	1,5822	1,5827
Фунт стерлінгів	0,6504	0,6508
Швейцарський франк	1,4200	1,4210
Італійська ліра	1369,00	1369,50
Японська ієна	123,40	123,50

ЩЕ НЕ «ТОРГОВА ВІЙНА», АЛЕ ВЖЕ ВАЛЮТНА КРИЗА

Європа переживає другу за останні кілька місяців валютну кризу. Днями валютний комітет ЄС повідомив про девальвацію іспанської песети та португальського ескудо на 6 відсотків. Цей захід здійснено задля полегшення життя цим країнам, які змушені були штучно підтримувати курси своїх валют.

А тим часом продовжує впливати на курси валют суперечка між ЄС та США про засади, на яких грунтувалася б взаємна торгівля сільськогосподарською продукцією. А оскільки за умов можливої «торгової війни» між ЄС та США ліпше почуватиметься долар, то це вже сьогодні призвело до його зміцнення і зростання курсу щодо європейських валют. З останніх найміцніше стоять на ногах німецька марка, французький та швейцарський франки, і тому ризик зниження курсу цих валют не дуже великий. А от інші європейські валюти порівняно з доларом дещо слабші. Не кажучи вже про іспанську песету, оскільки вона давно переживає труднощі. Не можна не помітити і кризи, що з нею зіткнувся англійський фунт стерлінгів. І після того, як кілька місяців тому фунт було виведено з європейської валютної системи, здоров'я його не поліпшилось. Тож сьогодні на валютних ринках переважають тенденції до того, щоб позбутися фунта, що поставило його курс на рекордно низьку висоту. Експерти вважають, що протягом кількох наступних місяців курс фунта стерлінгів продовжуватиме падати й досягне відмітки, коли за один фунт даватимуть 2,5 німецької марки.

Останнім часом на світовому ринку спостерігалося також різке падіння цін на золото — за унцію платили всього 329 доларів США. Таких низьких цін не пам'ятають уже багато років. Проте сьогодні вони поступово виходять з піке і закріплюються на відмітці 335 доларів. Ціни на срібло протягом тривалого часу були стабільними, і сьогодні унція його коштує 3.750 долара США. А от ціни на платину у зв'язку з обмеженою кількістю цього металу у світі та широким застосуванням у промисловості частіше зазнають різких коливань. Сьогодні в Лондоні та Нью-Йорку троїста унція платини коштує 352—354 долари США.

Сергій ЯСЕН.

За найновішими повідомленнями

На Лондонській біржі на початок тижня ціна 1 барелі сирої нафти досягла 19.014 долара за барель.

1 долар США коштував 1,6 німецької марки.

У Парижі на початок тижня 1 кілограм золота коштував 58600 французьких франків.

1 долар США коштував 5,044 французького франка.

Олег ЛЕУС.

СВІТОВИЙ РИНОК: НІКЕЛЬ, ОЛОВО, АЛЮМІНІЙ

Світові ціни на нікель перебувають у стані повільного зниження, що пояснюється безперервним потоком експорту цієї сировини з країн СНД і насамперед з Росії. На думку експертів, сьогодні Росія поставляє на світовий ринок до 100 тисяч тонн первинного нікелю — 15 відсотків світових потреб. Крім цього, експортується ще й нікелевий брухт. Тож деякі підприємства Канади і США планують під кінець року зупинити виробництво нікелю на 3—4 тижні. Але вже нині канадська компанія «Інко» оголосила, що найближчим часом зменшить виробництво нікелю на 18 тисяч тонн, або на 10 відсотків річного виробництва. Отже, сьогодні тонна нікелю коштує 6070 доларів США.

Ціни на олово найближчим часом обіцяють залишатися сталими, оскільки ринок переповнений. Під час наради представників країн — виробників олова, що відбулася нещодавно в Джакарті, йшлося, що запаси олова на 7200 тонн перевищують оптимальний рівень. У зв'язку з цим, нарада вирішила зменшити виробничі квоти Малайзії і Таїланду, а Бразилія і Китай оголосили, що збираються обмежити свій експорт відповідно 24 і 15 тисячами тонн. Експерти вважають, що стабілізуватися ринок олова зможе лише під кінець 1993 року. А поки що тонна олова коштує 5790 доларів США.

Ринок алюмінію також переповнений. І, на думку аналітиків Лондонської біржі металів, така ситуація матиме місце до 1995 року. Сьогоднішні запаси цього металу майже досягли обсягів, котрі відповідають потребам п'яти місяців, що наполовину більше норми. Це відповідно потягло за собою зниження цін. А що провідні позиції на світовому ринку алюмінію посідають виробники та експортери із країн СНД, то це зменшило їх валютні доходи. Проте замість зменшення експорту алюмінію країни СНД, щоб зберегти рівень валютних доходів, збільшують його поставки. Все це дає спостерігачам підстави вважати, що із країн СНД буде вивезено не 200 тисяч тонн металу, як прогнозувалося, а значно більше. Сьогодні на Лондонській біржі металів за тонну алюмінію платять від 1163 до 1183 доларів США.

Сергій ГАЙСТЕР.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Міністерства статистики України про індекс споживчих цін фіксованого набору товарів та послуг мінімального споживчого бюджету за жовтень 1992 року

Індекс споживчих цін фіксованого набору товарів та послуг, що входять до складу мінімального споживчого бюджету, за жовтень 1992 року по відношенню до рівня цін травня склав 207,8%.

Зміна цін на окремі групи товарів та послуг наведена в таблиці:

Групи товарів та послуг	середня ціна по Україні (крб.)		Індекс цін жовтня до травня (в %)
	в травні	в жовтні	
ВСЬОГО	*	*	207,8
ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ (за кг, л)	*	*	218,6
з них:			
Хлібні продукти			
борошно пшеничне	7,61	43,26	в 5,7 р. б.
хліб житній	2,27	6,57	в 2,9 р.
хліб пшеничний	4,35	16,82	в 3,9 р. б.
макаронні вироби	9,50	55,23	в 5,8 р. б.
рис	28,93	98,59	в 3,4 р. б.
манна крупа	4,65	35,80	в 7,7 р. б.
вівсяна крупа	12,10	38,18	в 3,2 р. б.
М'ясопродукти			
яловичина	68,25	151,81	в 2,2 р. б.
свинина	93,09	204,78	в 2,2 р. б.
птиця	49,82	127,17	в 2,6 р. б.
ковбаса	45,70	159,81	в 3,5 р. б.
сало	56,38	215,81	в 3,8 р. б.
субпродукти	43,32	85,08	в 2,0 р. б.
Молочні продукти			
молоко	1,93	11,38	в 5,9 р. б.
сир	12,24	51,19	в 4,2 р. б.
сметана	9,48	59,75	в 6,3 р. б.
сир твердий та плавлений	73,04	151,90	в 2,1 р
масло вершкове	44,15	199,87	в 4,5 р. б.
Яйця (за десяток)	15,10	71,90	в 4,8 р. б.
Рибні продукти	58,74	94,62	161,1
Цукор	7,76	75,82	в 9,8 р. б.
Кондитерські вироби	52,91	124,19	в 2,3 р. б.
Олія	10,75	97,24	в 9,0 р. б.
Картопля	10,74	30,18	в 2,8 р.
Овочі та баштанні			
капуста	14,50	27,11	187,0
помідори	75,76	34,63	45,7
огірки	30,20	57,08	189,0
морква і буряк	9,77	21,32	в 2,2 р. б.
цибуля, часник	17,63	46,53	в 2,6 р. б.
Фрукти і ягоди			
фрукти свіжі	69,62	55,61	79,9
сухофрукти	40,86	106,86	в 2,6 р. б.
Горілка (за літр)	79,22	396,65	в 5,0 р. б.
Сигарети за пачку			
з фільтром	11,88	59,99	в 5,0 р. б.
без фільтру	5,28	21,26	в 4,0 р. б.
НЕПРОДОВОЛЬЧІ ТОВАРИ (за одиницю)	*	*	161,5
з них:			
Пальто демісезонне			
для чоловіків	2707,04	5259,06	194,3
для жінок	3109,84	5800,85	186,5
Костюм			
для чоловіків	2079,65	3144,34	151,2
для жінок (трикотажний)	1445,62	1777,54	123,0
Взуття утеплене			
для дітей шкільного віку	369,76	739,90	в 2,0 р. б.
для чоловіків	799,91	1876,09	в 2,3 р. б.
для жінок	1071,98	1825,51	170,3
Туфлі, напівчеревики			
для дітей шкільного віку	213,12	398,75	187,1
для чоловіків	445,07	825,22	185,4
для жінок	416,75	678,07	162,7
ПОСЛУГИ	*	*	256,0
з них:			
житлово-комунальні	*	*	158,5
побутові	*	*	273,8
транспорту	*	*	194,0
зв'язку	*	*	113,2
дошкільних закладів	*	*	155,9
культури, освіти, відпочинку	*	*	308,4

Заступник міністра
І. В. ХАЙНАЦЬКА

Таке життя

ЖЕБРАКИ ОСТАННЬОГО ПРИЗОВУ

ТРИНАДЦЯТЬ мільйонів громадян незалежної України — пенсіонери. Понад двісті тисяч з них — одинокі. В умовах переходу до ринкових відносин багато літніх людей опинилися за межею бідності і сьогодні не живуть — животіють. Лави «традиційних» бомжів — із сизими від перманентної пиятики носами — останнім часом поповнюються жебраками вимушеного «призову». Їх легко визначити на вулицях і в переходах: по нерішуче простягнутих руках, опущених від сорому очах.

Заклики про соціальний захист найубогіших лунають під склепінням парламентського залу, на засіданнях постійних комісій і міністерських нарадах. Пенсіонерам навіть «подарували» іме[illegible] — 1 жовтня цього року під егідою [illegible] і в Україні також відзначався День людей похилого віку. Але заклики закликами. В убогих оселях немає телевізорів, і тому там не знають про «державну турботу». Радіоточки також «відрізані» — нічим платити за новини. Злиденні заощадження перетворилися на ко[illegible]йки: домовина стала не «засобом пере[illegible]вання» в кращий із світів, а предметом розкоші. Навіть позичена в прокатному пункті, навіть стилізована під поліетиленовий «саркофаг». Та й їсти старим людям хочеться не лише на «іменини». Спасибі, звичайно, за безплатні обіди, але вимушеним столувальникам гірчить дармовий хліб і дере горло ложка каші,присмаченої грудкою масла.

Соромно їсти «доброчинну» юшку? Є ще одна їдальня — смітник. Я бачила, як літній чоловік, озираючись на всі боки, вигрібав з урни шмат цвілої ковбаси. Це не був волоцюга: ознаки вчорашнього добропорядного життя прогля[illegible] в усіх деталях — змученому, але [illegible]лігентному обличчі, поношеному, але добротному пальті, врешті-решт, в отій сторожкості, з якою він добував собі обід. Раптом з кущів вибіг пес.

«Порушник конвенції», спійманий на гарячому, злякано впустив з рук здобич. Пес нюхнув і... презирливо крутнув хвостом. Погребував. Чоловік нагнувся, обтер ковбасу полою пальта... Сльози закапали на цвілу шкуринку, плечі заходилися в німому риданні... Боже, помилуй і сохрани людину від собачої долі. Гірше ніж собачої.

Смішний капелюшок з поламаним пером, засмальцьована муфта. Тінь якого століття сиділа навпроти мене, в деренчливому вагоні тролейбуса? І погляд, застиглий, наче крижинка, — в нікуди, в себе? «Дивись, божевільна», — реготнув акселерований лоботряс, і перерум'янена подружка верескнула на весь салон: «Бабуля — кла-а-ас! «Бабуля» здригнулась і несподівано: «Мадмуазель, ви, очевидно, забули, що дівчині негоже так голосно сміятися? Манери, мадмуазель!» «І справді божевільна, — аж присіла від захвату «мадмуазель», — ану, бабуль, ще щось видай»...

Пізніше Олена Іванівна зізналася мені, що під деренчання старого вагона обдумувала, як краще «зробити світу ручкою». Не хвора психіка — безвихідь штовхала її з життя. Уламок старого дворянського роду дивом уцілів під чобітьми швондерів і шарикових. Батько, репресований за «блакитну кров» і «зв'язки з міжнародними шпигунськими організаціями». (наприкінці 30-тих сім'я повернулася на Батьківщину: ностальгія заглушила всі застереження здорового глузду), загинув у лабіринтах ГУЛАГу. Мамі пощастило — її розбив параліч, і дозволено було конати «на волі». Хвора прив'язала Олену до себе: донька «ворогів народу» не могла реабілітувати себе в очах влади ударною комуністичною працею «на благо», умови життя диктували трохи інший розклад. Заробляла на прожиття, як могла. На старість залишилась без пенсії. Кімнату, в якій мешкали дві бабусі, забрали для установи. Дворянок випхали в новий мікрорайон — майже на останній поверх висотної коробки. З водою — перебої. З ліфтом — поламки. З мамою — інсульт. Ледве вивезли труп з квартири.

— Я не хочу чекати в чотирьох стінах на похоронну службу. Сусіди можуть пізно схопитися, ліфт забарахлить, бензину не буде. Краще померти ось так... — слухаю гірку сповідь і не знаю, хто божевільніший в цьому світі: приречені на самогубство чи ті, хто байдуже спостерігає за виконанням «вироків». Ні, в здоровому глуздові Олені Іванівні не відмовиш, хоч вона «західніше Парижа й не бувала» і наших університетів не кінчала. Правда, на відміну від двірника Митрича (все таки жінка) вчилася не в Пажеському корпусі, а в Сорбонні. Але це деталі.

Нині Олені Іванівні «світить» соціальна пенсія. Не знаю, чи зігріє. Розмов про самогубство більше не заводить і дуже соромиться, коли я пропоную разом пообідати. «Сита», — навідріз відмовляється, а погляд голодний-голодний, як неврожайний рік.

Простягнуті руки в одних викликають жалість. У других — байдужість, в третіх — обурення.

— Треба було працювати для пенсії — не ходили б тепер під церквами, — «роз'яснила» старцям втиснута в шкіру дама й осінила себе широким хрестом перед входом у собор. Хрест — модно. Перед Володимирським собором — престижно. Каюсь, я теж колись вважала, що старцюють лише нероби.

Та справа не в наших копійках, тицьнутих у простягнуту долоню. Навіть щедра милостиня не витягне людей з лещат злиднів. За наших з вами статків не нагодуєш усіх знайомих бідняків. Благодійність від випадку до випадку — як мертвому припарки. Та й більшість тих, хто нині змушений іти під церкву, не хоче нашої подачки. Вони наївно сподіваються — держава дасть можливість якщо не гідно жити, то хоч би по-людськи вмерти. А звинувачення на кштал «самі винні, будували світле завтра — ось і мають його», даруйте, схожі на дитячий лепет. Не будьмо мудрими, як «Абрамова дружина потім».

Експеримент над старшим поколінням затягнувся — «матеріал» для нього може швидко стати дефіцитом. Змінився уряд. Не дай Боже йому наснаги лише на заклики. Хай менше б'є себе в груди й нарешті діє. Без кардинальних змін в економіці і соціальній політиці «захист бідних» втішатиме лише самих промовців.

Учені стверджують: у народів, які стояли на найнижчому щаблі цивілізації, старих і немічних відводили в долину смерті. В Україні, схоже, також проблеми з цивілізацією... І більші, ніж ми самі гадаємо. Невже в майбутньому історики запишуть: «Свою державність Україна почала з геноциду проти старків»?

...Релігія вважає самогубство страшним гріхом, викликом Творцеві. Бабуся була віруючою — на мертвих грудях застиг маленький тьмяний хрестик. А в закривавленій руці — іконка: Божа матір з дитям. Хто врятує людських матерів?

З міліцейської хроніки: стара жінка викинулася з вікна. Дід повісився в холодній занедбаній хаті. Літнє подружжя отруїлося газом — відкрутили краник і заснули навіки, взявшись за руки. Ще один дід... Люди, не забуваймо, ми всі старішаємо! І від цього сумного факту не застрахує ні депутатський мандат, ні міністерські регалії.

Людмила КОХАНЕЦЬ,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Cito

«ВРЯТУЙТЕ НАШІ ДУШІ!»

Чуєте? Це з палат Київського відділення гемодіалізу, що діє при Дніпровській центральній районній лікарні. Хворі, що тут лікуються, вважають своє становище нестерпним.

Я відчиняю двері до однієї, другої палати й бачу бліді обличчя, понівечені постійними уколами руки. Гемодіаліз — важка і болісна процедура. Уявіть, що всю вашу кров протягом кількох годин перекачують через апарат, де за допомогою спеціального розчину (діалізуючого, тобто очищуючого) вона проходить обробку, в результаті якої позбувається токсичних речовин, що їх перестали виводити нирки, і насичується речовинами, необхідними для подальшого життя. Навіть, коли процедуру проводять у відповідності з існуючими правилами, хворому дістається, але ж після перенесеного він відчуває значне полегшення і навіть відновлює працездатність. У згадуваному відділенні лікування і переноситься важче, і не дає потрібного ефекту.

— Почати з того, якими голками нас колють, — розповідає один із хворих Олег Руденко. — Вони ж просто рвуть вени. Діалізуючий розчин готують з водогінної води, тобто всі ті шкідливі речовини, які несе наш водогін, потрапляють у кров хворих. Вітчизняні діалізатори не відповідають міжнародним стандартам. Самі апарати «штучна нирка» морально і фізично застаріли — не забезпечують якісного контролю за ходом процедури. Звідси — серцеві приступи, судоми, а то й...

— Ми помираємо на очах один в одного, — підтримують Олега Костянтиновича інші. — Від липня з п'ятдесяти хворих померли близько тридцяти. В той час, коли за кордоном хворі на ниркову недостатність живуть на гемодіалізі по двадцять років, а в кращих центрах СНД— по п'ять—сім років, нашим відведено рік-півтора, які проходять у таких муках!

Розповідаючи про свої біди, хворі відділення наполягають на тому, що зі своїми обов'язками організатора лікувального процесу не справляється завідуючий Юрій Гончарук: не добився налагодження водоочищення, не проявив ініціативи, коли була нагода придбати імпортні «штучні нирки», своєчасно не замовив потрібні ліки та інструменти і взагалі до своїх обов'язків ставиться формально. Та у Юрія Івановича своя правда, і його підтримує головний лікар лікарні Євгенія Котович: коли Міністерство охорони здоров'я поставило завдання відкрити на цій базі відділення гемодіалізу, то ніхто не питав, чи можна це зробити. Починати довелося з нуля. Без системи водоочищення, бо вона дорого коштувала. Та багато без чого, з чого складається якісний гемодіаліз. Люди гинули від уремії і дякували за кожний прожитий день.

Якщо в репліках Євгенії Федорівни ще траплялися такі слова, що видавали в ній лікаря, тобто людину, небайдужу до життя хворих, то розмова з головним спеціалістом Міністерства охорони здоров'я з трансплантації нирки і гемодіалізу Євгеном Бараном привела мене просто в розпач. Про відділення він сказав, що воно «прекрасне». На мої запитання щодо водоочищення діалізаторів, голок тощо — здивувався. Мовляв, нерозумно ставити питання про водоочищення, коли в місті немає аспірину. Нерозумно й говорити про ненадійність вітчизняних «штучних нирок», коли в країні ненадійне абсолютно все — від крана до ракети.

Коли головний спеціаліст так міркує, які претензії можуть бути до завідуючого відділенням?

Зрозуміло: не від них залежить розв'язання проблем, які зашморгом затягуються на шиї хворих. Та чи варто чекати змін на краще, коли кожний на своєму місці змирився з таким станом речей? Самі змирилися і хворим того ж бажають. А ті...

...Вони лежать — бліді обличчя, покололі руки. Терплять. Бо ж уся надія на ті голки, на ті трубочки. Ними йде кров і ними повертається. Йде мертвою — повертатися має живою! Та не завжди так буває. Тому в очах запитання: скільки ще залишилося?

Коли б у ці очі дивилися ті, кому доручено відповідати за виробництво голок, діалізаторів, а також розставляти кадри в охороні здоров'я! Та вони цю палату обминають. Бо впевнені: коли їх торкнеться, знайдуться інші голки й інші діалізатори...

Марина ДЯТЛОВА,
оглядач з питань охорони здоров'я.

Украинская Биржа Недвижимости

Господа! Вас приветствует постоянно действующий Аукцион Кредитных Ресурсов!

ДЕНЬГИ ДЕЛАЮТ ДЕНЬГИ!

Удачи вам, господа, и процветания!

Аукцион
кредитных ресурсов
Украинской биржи недвижимости
"Кристина" сделает из ваших денег

БОЛЬШИЕ ДЕНЬГИ

Господа! Мы ежемесячно продаем
кредитные ресурсы своих клиентов
на сумму не менее

1 000 000 000

(миллиарда!) рублей, а к концу года
собираемся утроить ее.
Господа кредиторы! Имеем честь
доложить вам: сегодня средняя ставка
за кредит превысила 120% годовых!
И это — не предел! Ранее мы обещали
вам до конца года довести среднюю
кредитную ставку до 100%.
Сегодня речь уже идет о 200% и выше.

Телефоны
в Киеве:
224-55-81,
224-82-36,
224-14-98.
Факс:
(044) 224-43-20,
244-18-80.
Наш адрес:
252030, Киев,
улица Владимирская, 57.

Мы, как и прежде, гарантируем кредиторам поручительство
самых надежных банков Украины
и нашу заботу об их деньгах, как о своих собственных.
Покупателям кредитов гарантируем юридическую
безупречность, конфиденциальность и надежность
всех финансовых операций.

Делайте ваши заявки, господа!

Для вас мы работаем без выходных.

КЕРІВНИКАМ СІЛЬГОСПХІМІЇ!

Кооператив «Квант» виготовить кільця для ланцюгів розкидачів МХА-7 «Урал».

Адреса: **313540, Харківська область, м. Лозова, мікрорайон, 2, б. 3, кв. 54.**

Телефон: 2-15-30.

ПАНОВЕ РЕКЛАМОДАВЦІ!

Українська авіакомпанія «Авіалінії України» до 15 грудня 1992 р. приймає заявки на розміщення вашої реклами (кольорової) на сторінках розкладу руху літаків, який видається два рази на рік за міжнародними стандартами. Вашу рекламу побачать у всіх державах колишнього СРСР і більш як у 70 державах світу.

Консультації щодо рекламних матеріалів ви можете отримати по телефонах у Києві:

(044) 216-30-05, (044) 216-51-87.

БУДІВЕЛЬНО-МОНТАЖНА ПРОЕКТНО-ПРОМИСЛОВА ОРЕНДНА

фірма «ІНКОМБУД» (колишній трест «КРЕМЕНЧУКРУДБУД»)

формує пакет замовлень на будівництво індивідуальних будинків.

З пропозиціями звертатися за адресою: 315341, Полтавська область, м. Комсомольськ, вул. Будівельників, 15, Відділ маркетингу.

ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ І ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА

Оголошує набір на перший курс навчання на економічний факультет за спеціальністю «Економіка підприємництва».

Термін навчання — 5 років. Випускники одержують диплом бакалавра про вищу економічну освіту. Навчання платне.

Термін подачі документів з 1 по 10 грудня 1992 р.

Справки по телефону 446-52-38 (з 10 до 14 годин).

Фірма логотип «КРОК».

Міняю прес листогнучкий моделі — 1330, новий, на верстат типу ІМ65; РМЦ 300 новий.

Звертатися за адресою: 257036, м. Черкаси, вул. 14 Грудня, 8.

Телефон: 64-42-66.

Телебачення

П'ЯТНИЦЯ 27 листопада

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої. Інформаційно-музична програма.
9.00 Калейдоскоп танцю.
9.55 Художній телефільм «Під чужим ім'ям».
11.25 Телефільм «А все, здавалося б, так просто».
11.40 Шкільний екран. 7 кл. Історія України. Культура Київської Русі.
12.10 УТН.
12.25 Багатосерійний художній телефільм «Водетаун». 16 серія.
16.00 УТН.
16.05 Кінопрограма «В об'єктиві тварини». Науково-популярні фільми «Гренландський тюлень», «Восьминіг».
16.45 Естрадний концерт.
17.15 Вервиця.
17.50 Дні європейської музики у Києві.
18.30 Окрема думка.
19.00 УТН.
19.10 Концерт.
19.30 Знайомство зблизька. Психотерапевт С. Сорока.
20.15 Телерадіоканал «Право».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.40 Вперше на екрані УТ. Художній фільм «Марія-Магдалина».
22.55 УТН.
23 10 П. Чайковський. Фільм-опера «Євгеній Онєгін».

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 «Багаті теж плачуть». Художній телефільм.
8.45 ...До шістнадцяти і старші.
9.25 «Дивак». Документальний телефільм.
9.40 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
10.30 Міждержавний телеканал «Останкіно» представляє. «Острови Леонардо».
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Художній телефільм «Лев Гурович Синичкін».
12.35 «Наша дача». Художній телефільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Бридж.
14.50 Бізнес-клас.
15.05 Блокнот.
15.10 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.00 Прем'єра документального телефільму «Шуманські джерела».
16.10 Центр.
16.50 Прес-експрес.
17.00 Новини.
17.20 Нормандія-Німан. Півстоліття пам'яті й дружби.
17.50 Людина і закон.
18.20 Вагон 03.
18.50 Поле чудес.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 У клубі детективів. Прем'єра художнього телефільму «Старий друг» із телесеріалу «Лінда».
21.35 ВІД представляє: «Політбюро».
22.05 Музобоз.
22.45 Людина тижня.
23.20 Автошоу.
23.40 Хіт-конвейєр. У перерві 23.00 — Новини.
0.40 «Наша дача». Художній телефільм.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.20 Реклама.
7.25 Час ділових людей.
11.00 Художній телефільм «Санта-Барбара». 105 серія.
11.50 Дозвілля. ТБ-ательє.
12.05 Ностальгічні посиденьки.
12.35 Т.Ін.Ко.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
15.00 Телебіржа.
15.30 Студія «Рост». Кенгуру.
16.00 Там-там-новини.
16.15 Мінарет.
16.30 «Сім'я Смирнових. Як жити далі?». Телефільм.
17.15 М-трест.
17.30 Уолт Дісней по п'ятницях. «Справа Джастіна». Художній фільм.
18.45 Свято кожен день.
18.55 Реклама.
19.00 Київська панорама.
19.20 Експоцентр представляє.
19.25 Тема з варіаціями. «Російська пісня» збирає друзів».
21.00 Музичний фільм «Кобзарські мандри Василя Нечепи».
22.00 Вісті.
22.25 Бумеранг.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.35 Мультфільми.
14.00 Худ. фільм «Перстень з русалкою».
16.30 Відеомузика.
18.55 Мультфільми.
19.15 Худ. фільм «Брудні, мерзотні негідники».
21.00 Грає Майк Олдфілд.
22.25 «Дні Турбіних». Худ. телефільм. 3 серія.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34; 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 449808

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зак. 0312226.